

■ Незагойна рана

Велика сім'я Головачків, в якій росте три сини й три доньки, втратила чоловіка, тата – своє друге, сильне й надійне, «крило».

Воїн – тато 6 дітей: «Заспокойся, не плач, скоро буду вдома, я ж у тебе – везунчик»

– Це були останні слова, які я почула від свого Женіка, – каже Любов Головачак, чоловік якої віддав життя за Україну.
– Ми розмовляли з ним вранці 8-го жовтня – того ж дня він загинув... Без батька залишилися шестеро неповнолітніх дітей – синів і дочок подружжя Любові та Євгена Головачків

Історія невимовного болю – на с.3, 8

■ Захочемо – зможемо!

Із сільського ставка підводами вивозили... сміття!

А сьогодні водойма у селі Підбереззя на Горохівщині, яка вже ставала схожою на очеретяне болото, що загниває, завдяки активістові Юрію Нижнику і його однодумцям перетворюється не лише на гарне місце для риболовлі, а й на затишний простір для відпочинку з сім'ями чи друзями. У планах цього орендаря – облаштувати на ставку 12 відпочинкових зон, у кожній з яких передбачено бесідку, мангал, дитячу гойдалку і пірс. Тут уже встановили електроопори з ліхтарями і навіть підключили Інтернет

Тепер про цей безлад на березі нагадують лише світлини.

Розповідь про ініціативу молодого господаря – на с. 9

■ Завтра зустрінемо разом!

«Сільське господарство – це наука, яка вимагає творчого підходу. Тому тут є в чому себе проявити»

«Мав і маю велике бажання з повною віддачею трудитися на землі».

Напередодні Дня працівників сільського господарства, яке цьогоріч відзначатимуть 17 листопада, випала чудова нагода поспілкуватися з добре відомою в аграрних колах Волинського краю людиною, Заслуженим працівником сільського господарства України, співзасновником СТОВ «Романів» – 68-річним Віталієм Зарембою. Адже свого покликання – працювати на землі, думати про застосування новітніх технологій і, тим самим, радіти поліпшенню умов праці хліборобів – він не зраджує більше чотирьох десятиліть. А відтак, впродовж цих років, разом зі своїми однодумцями, Віталій Миколайович і зустрічає це хліборобське свято

Ніна КОСТРУБА

Завітавши до його затишного кабінету, відразу відчула надзвичайно сприятливу ауру, благодать, яку може випромінювати людина, помисли якої – чисті і ясні, як вранішній схід сонця.
До слова: Віталій Миколайович – дитина села, бо народився, зростав, черпав науку життя від батьків-хліборобів, куточка рідної землі на Рівненщині. Пригадую слова, які він сказав під час однієї розмови: «Як приємно було взяти вранці в руки мотику та вийти на город, нагнутися і дати рослині життя. Від цих приємних спогадів нікуди не втечеш, не заховаєшся, а я і не прагну цього, бо вони для мене – дорогі і рідні».

Анкета знаного аграрія – на с. 7

Резонанс

Чи будуть і в нового голови Волинської ОВА заступники, яких підозрюватимуть у корупції?

8 листопада Президент України Володимир Зеленський призначив начальником Волинської ОВА 46-річного Івана Рудницького, який до цього очолював обласне управління СБУ

Юрій ЖУК

На томість глава держави звільнив із посади Юрія Погуляйка, який очолював

Волинську ОВА з кінця жовтня 2019-го і перших осіб із команди якого неодноразово звинувачували у незаконній діяльності.

Так, у квітні 2022 року через підозри у махінаціях із гуманітарною допомогою звільнили заступника ОВА Андрія Ярмольського.

У січні 2024 року несподівано написав заяву на звільнення заступник Юрій Гупало, в готелі дружини якого, Людмили, мешкав «на комірному»... сам «губернатор». Як відомо,

пан Гупало в ОВА відповідав за «питання митниці», а його дружина керувала фірмою, яка займається міжнародними перевезеннями... Звільнення збіглося у часі з тим, коли його благодійний фонд «Ві-римо в Україну» фігурував у кримінальному провадженні щодо розподілу гуманітарної допомоги. Гупала також звинувачували у сприянні виїзду через систему «Шлях» сотень чоловіків-ухилянтів...

Вже у вересні 2024-го Служба безпеки

України арештувала заступницю голови ОВА – 42-річну Мирославу Якимчук. Її правоохоронці «шиють» причетність до схеми з переправлення військовозобов'язаних чоловіків за кордон. Щоправда, далі про перебіг цієї справи не повідомляють, і в народі визріла однозначна думка: «Ще не «порішали»».

А 1-го листопада зі своєї посади за власним бажанням звільнився перший заступник Юрія Погуляйка – 38-річний Сергій Мовенко. Про

Фото – пресслужба Волинської ОВА.

«Це – надзвичайно відповідальна місія, яку Глава держави довірив мені у складні для країни часи», – заявив після призначення на посаду голови Волинської ОВА Іван Рудницький.

причини цього не повідомляють, але їх, напевне, три: перша – очевидно, що проти нього теж «накопали» щось нечисте і не хотіли розголошувати, поки на посаді чиновника (йому приписують коронну фразу в

розмові з бізнесменами чи очільниками громад: «Как-то ви к нам по*уистически відноситесь»). Друга – він патріот і вирішив мобілізуватися у ЗСУ, а третя – рішенням обласної МСЕК визнаний непридатним до військової служби...

Принаймні, про це точно має знати ново-призначений голова Волинської ОВА Іван Рудницький, оскільки до цього очолював управління СБУ у Волинській області. Але навіряд чи він нам, смертним, про це повідає...

ЩО ВІДОМО ПРО НОВОГО ГОЛОВУ ВОЛИНСЬКОЇ ОВА:

Іван Рудницький народився 14 січня 1978 року у місті Дрогобич Львівської області. У 2014–2015 роках працював заступником начальника УСБУ у Закарпатській області, начальником Головного відділу по боротьбі з корупцією та організованою злочинністю.

У 2015-му–2018-му займав аналогічну посаду на Львівщині. 3 липня 2022 року очолював управління СБУ

Полтавської області. А до призначення у Полтавську область Іван Рудницький працював в управлінні СБУ Закарпатської області. Він керував структурою з 1 липня 2019-го року.

3 травня 2024-го був призначений керівником СБУ Волині. 8 листопада 2024 року став головою Волинської ОВА.

ІЗ ПЕРШОГО ЗВЕРНЕННЯ ІВАНА РУДНИЦЬКОГО:

«...Більшу частину свого життя я служив українському народові, захищаючи незалежність України, суверенітет, безпеку від зовнішніх та внутрішніх ворогів, які створюють загрозу життєво важливим інтересам країни.

Я продовжую служити українському народові й сьогодні, тут, на Волині, яка стала для мене рідною за той час, поки я працював у регіоні.

Сподіваюся на підтримку та ефективну роботу.

Разом переможемо! Слава Україні! Героям Слава!».

Політична кухня

Україна на шляху до миру: рік успіхів на зовнішньополітичному напрямку

Значні зусилля дипломатичної команди цього року були спрямовані на формування коаліції держав, об'єднаних прагненням справедливо завершити війну в Україні, зазначають у партії «Слуга Народу».

Катерина КОЗАЧУК

Провели інавгураційний Саміт миру – дуже успішний. Сто країн та міжнародних організацій. Маємо зробити все, щоб відбувся наступний Саміт миру, який поставить крапку у війні – справедливо

цього будуться договори», – зауважив глава Офісу Президента Андрій Єрмак, який брав безпосередню участь у підготовці безпекових угод та переговорів із партнерами.

Володимир Зеленський: «Маємо зробити все, щоб відбувся наступний Саміт миру, який поставить крапку у війні, – справедливо крапку».

САМІТ МИРУ – КРОК ДО ПЕРЕМОГИ

Проведення Саміту миру в червні цього року у Швейцарії та його результати можна без перебільшення назвати великим успіхом української дипломатії. По-перше, Україні вдалося зібрати більшість країн-членів ООН для обговорення Формули миру, запропонованої Президентом Володимиром Зеленським. По-друге, за підсумками обговорень було ухвалене спільне комюніке, в якому йдеться про необхідність обміну полоненими, повернення Закарпатської АЕС під контроль України та гарантування продовольчої безпеки. Документ підписали 78 країн-учасниць саміту. Це – їхня чітка декларація позицій на підтримку України в протистоянні з росією. Як зазначають у партії «Слуга Народу», Україна отримала серйозний дипломатичний важіль. І це – основа для проведення другого Саміту миру, який, за планами України, має привести до конкретних кроків для справедливого завершення війни.

«Україна першою запропонувала всеохопний і реальний шлях завершення війни – це було понад два роки тому – Формулу миру. На основі Статуту ООН. І нам вдалося об'єднати представників усіх частин світу заради реалізації Формули.

ву крапку. Такий, щоб безпека нашої держави та людей була надійно гарантована», – зазначив Президент Зеленський в одному зі своїх недавніх відеозвернень.

НОВА АРХИТЕКТУРА БЕЗПЕКИ

Одночасно з підготовкою та проведенням Саміту миру протягом всього року успішно відбувається процес формування пулу (об'єднання. - Ред.) держав-гарантів безпеки України. Уже підписано 27 відповідних безпекових угод, зокрема з державами «Групи семи» (США, Японія, Німеччина, Британія, Франція, Італія, Канада), а також із Європейським Союзом. Принципова відмінність цих угод від сумнозвісного Будапештського меморандуму полягає в тому, що в них конкретно прописано, як і чим країни-підписанти підтримуватимуть Україну, говорять у партії «Слуга Народу». Ці угоди за змістом і суттю набагато ближче за подібністі до угоди, на основі якої створювалося НАТО.

«Я колись казав, що при цьому президентів ніколи не буде «Мінська-3», і при цьому президентів ніколи не буде «Будапешту». Ми зробили всі висновки з помилок нашої країни за весь цей період. І тому ми на сьогоднішній день віримо в конкретику, віримо в юридичні зобов'язання, і саме на

У партії «Слуга Народу» наголошують, що в контексті створення безпекової парасольки над Україною варто окремо зауважити безпекову угоду з Сполученими Штатами, яка передбачає широкий спектр військової допомоги з боку США.

НАБЛИЖЕННЯ ДО НАТО ТА ЄС

Липневий саміт НАТО у Вашингтоні, хоч і не справдив найамбітніших сподівань України, тим не менш дав підстави для оптимізму, зазначають у партії «Слуга Народу». Держави-члени Альянсу вперше визна-

Дипломатична команда зробила неможливе: Україна впритул наблизилася до ЄС і НАТО, заручилася сильною підтримкою світу та змушує агресора платити за свою агресію – партія «Слуга Народу».

ли й прописали у своїй декларації, що Україна перебуває на «незворотному шляху» до членства в НАТО – проти цього не заперечували навіть Угорщина та Словаччина, які в цій війні дотримуються певного дипломатичного нейтралітету. НАТО також зобов'язалося довгостроково підтримувати Україну. Вже у 2025 році держави-партнери виділять 40 млрд євро на зброю та

обладнання для Сил оборони України.

У червні також стартували офіційні переговори про вступ України до Європейського Союзу. Опрацьовуються всі сфери відносин між Україною та державами-членами ЄС, а це дасть змогу адаптувати вітчизняне законодавство до вимог Євросоюзу й відповідно приєднатися до ЄС. Це об'єктивно нешвидкий процес, але керівництво України однозначно налаштоване його пройти, переконують у партії «Слуга Народу».

ДОПОМОГА З ВІДБУДОВОЮ

Що дуже важливо, акцентують у політичній силі, після завершення війни Україна не залишиться наодинці зі зруйнованою агресором економікою та інфраструктурою. Держави «Великої сімки» схвалили рішення надати на відбудову України 50 млрд доларів до кінця 2024 року.

«Відновлення, що важливо, буде починатися з громад. Тому вже сьогодні понад 200 громад, серед яких є й ті, які очолюють наші представники партії «Слуга Народу», розробляють свої програмні комплексного розвитку – оцифровані, покрокові плани дій відновлення, які пройшли обговорення громадськістю. Це необхідно для того, щоб розуміти, що потрібно відновлювати насамперед, щоб процес від-

новлення був максимально ефективним», – повідомила глава партії «Слуга Народу» Олена Шуляк.

Формально 50 млрд доларів – це кредит, але повертати їх буде не Україна, а росія, оскільки кредит покриватиметься за рахунок прибутків, отриманих від заморожених активів рф. Відтак, за війну та руйнування в Україні обов'язково заплатить агресор, резюмують у партії «Слуга Народу».

ЗАВДЯКИ ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ І НАШИМ ПАРТНЕРАМ ІЗ «УКРПОШТИ» ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ» ЩОДІЯ ПІТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

- ✓ Нововолинський олійний завод (директорка Вікторія БУБЕЛА)
- ✓ СГТОВ «Лище» Луцького району (директор Святослав КАРБОВСЬКИЙ)
- ✓ ТОВ «Негабарит-Сервіс» Ковельського району (директор Олег КОЗЕЛ)
- ✓ С(Ф)Г «Нива» Луцького району (директор Анатолій МАСЛІЧУК)
- ✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор Степан САЙКЕВИЧ)
- ✓ ПП «Макс Ком» Луцького району (директор з виробництва Тарас ЩЕРБЛЮК)
- ✓ С(Ф)Г «Землероб» Володимирського району (директор Леся ЛИСИЦЯ)
- ✓ ТзОВ «Городище» Луцького району (директор Анатолій НИКОНОК)
- ✓ ТзОВ «П'ятидні» Володимирського району (директор Валерій ДІБРОВА)
- ✓ СТЗОВ «Облапське» Ковельського району (директор Леонід САМЧУК)
- ✓ СГТОВ «Романів» Луцького району (директор Василь НАЗАРЧУК)
- ✓ Підприємець Сергій ПШАВА (Ковельський район)
- ✓ Будівельна компанія «Житлобуд-2» (генеральний директор Леонід СТЕФАНОВИЧ)
- ✓ Фермерське господарство «Дари Волині» Володимирського району (директор Юрій ЄЛЕВА).

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтеся! Тел. 0661338688.

■ Незагойна рана

Воїн – тато 6 дітей: «Заспокойся, не плач, скоро буду вдома, я ж у тебе – везунчик»

Продовження.
Початок – на с. 1

Катерина ЗУБЧУК

«ТЕ, ЯК МИ ПОЗНАЙОМИЛИСЯ, ВПЕРШЕ ЗУСТРІЛИСЯ – ЦЕ НЕЗВИЧАЙНА Й РОМАНТИЧНА ІСТОРІЯ»

Наше спілкування почалося з того, що жінка розповіла про їхню з Женіком, як вона найчастіше називала свого чоловіка за життя, любов:

– Те, як ми познайомилися, вперше зустрілися, – це незвичайна й романтична історія. Згадую про це завжди зі щемом у душі. Він служив у морфлоті, в Криму, разом із моїм двоюрідним братом. Родич і дав йому, на його прохання, мій контактний номер. Той, хто пам'ятає ті роки – початок 2000-х, знає, що дві секунди телефонної розмови були безкоштовні. За цей час можна сказати: «Привіт, як ти?». І ми цим користувалися. У нас було дев'ять місяців заочного знайомства. За цей час вже багато довідалися один про одного і про плани на майбутнє. Женька казав не раз: «Я приїду – й ми одружимося»...

Євген Головчак, до речі, народився в українському Криму – в селі Сизівка Євпаторійського району. Коли йому було п'ять років, його батьки переїхали в село Криничне тодішнього Маневицького району. Звідси й на строкову службу йшов.

А ось Люба, по суті, заради того, щоб була більша ймовірність зустрітись з ним, покинула своє рідне село Кортеліси, що на Ратнівщині у прикордонні з білоруською, й приїхала до Луцька. Зареєструвалася в центрі зайнятості, там дали їй направлення в училище, де вона здобувала фах бармена-офіціанта. Дівчина навчалася й працювала.

– Мені було все одно, де вчитися, – каже жінка, пригадуючи цей період свого життя. – Думка була лише про те, що за якийсь час побачуся з Євгеном. Закоханість вже була. І, коли ми зустрілися, я не розчарувалася: що очікувала, те й мала наяву. Це було у вересні 2006 року, а в червні 2007-го ми офіційно зареєстрували шлюб.

Весілля вони не справляли. Ніби наперед знали, що в них буде велика сім'я, яка потребуватиме чималих вкладень. Люба, як зараз пригадує, мало сиділа з дітьми вдома. Їх доглядала мати Євгена, а вони з чоловіком їздили в Польщу чи –

Любов Головчак та двоє старших дітей – Артем і Катя – біля фотостенду Героїв-захисників у Луцьку, де є портрет і Євгена Головача.

дись, щоб заробити грошей, бо то добутовувалися, щоб поліпшити житлові умови, то треба було мати кошти, щоб зібрати дітей до школи, як попіростали. А ще ж хазяйство тримали. Євген сам трактор змайстрував, обробляв ним не лише свій, а й людські городи.

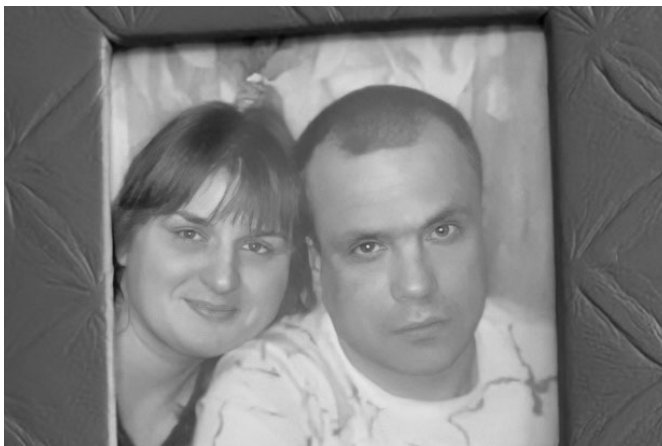
«Я ТАК НЕ ЗМОЖУ – МУШУ ЙТИ НА ВІЙНУ»

Бувало, що Євген їздив на Київщину й працював там на пилорамі. Коли почалася повномасштабна війна, він якраз повернувся додому. З перших днів чергував на блокпостах, облаштованих біля села.

– Йдучи з дому, Женька завжди ставив машину в напрямку на дорогу, щоб, у випадку чого, я могла вивезти синів і дочок в безпечніше місце (він же свого часу навчив мене їздити на автомобілі), – пригадує жінка. – По правді, коли староста села приніс чоловікові повістку, то в мене був шок. У нас же – шестеро неповнолітніх дітей! І вона забрала, до речі, той документ. Але ж як тільки староста пішла, додому нагодився Женька. Коли я сказала йому про візит представниці влади й про мою реакцію на повістку, то почув від нього: «Я так не зможу – мушу йти на війну, бо коли росіяни прийдуть сюди, то будуть знущатися над тобою й дітьми. Ти маєш мене підтримати». І в мене не було іншого виходу – я, хоч з плачем, боєм, прийняла вибір чоловіка. Він сів у машину, наздогнав старосту й забрав повістку.

Це було 26 лютого, але мобілізацію все відкладали, бо вже багато людей набрали (про це повідомляли в групі у вайбері). І тільки 7 березня Євгена Головача викликали у Ківерцівський військкомат. Він зібрав необ-

« Коли староста села приніс чоловікові повістку, то в мене був шок. У нас же – шестеро неповнолітніх дітей! »

Вони були такі щасливі...

хідні речі й поїхав. Дружина його проводжала. Не обійшлося й без сліз.

«Не плач, – заспокоював її чоловік. – У мене ж є посвідчення, що я – багатодітний батько. Мене десь тут, в тилу, залишать. Але піти, відмітитися я мушу».

– А того ж дня, – розповідає вдова, – Женька зателефонував і сказав, що їде на Володимир. Я почала допитуватися, чи він показував своє посвідчення. Він запевнив, що – так. Але, як виявилось, із нашого села було троє багатодітних чоловіків, і ніхто з них не пред'явив у військкоматі свого посвідчення. Євген був в артилерії. Він не признавався, де саме знаходиться. Це вже тоді, коли після його загибелі прислали мені речі, документи, то я пересвідчилася, що він був у найгарячіших точках і під Києвом, і на Харківщині, Херсонщині, Донеччині...

Через три місяці, зрозумівши, що Євген – на передовій, а про те, що в нього є шестеро неповнолітніх дітей, він нікому так і не гово-

Євген Головчак був у найгарячіших точках – і під Києвом, і на Харківщині, Херсонщині й Донеччині.

рив, його дружина найняла адвоката й почала добиватися, аби чоловіка повернули хоча б на територію Волинської області.

– Але я прогнала, – каже пані Люба, – і перший суд, і другий – апеляційний. Бо, як мені пояснювали, на той час, як він був мобілізований, закон про відстрочку призову для багатодітних батьків ще не вступив у дію.

Жінка пригадала й таке. У травні Євген був десять днів удома – вона добилася, щоб його відпустили у зв'язку з тим, що найстаршому синові, Віталію, робили операцію на нозі. Дружина просила чоловіка, щоб не вертався в частину. Мовляв, тобі за це нічого не буде – в тебе ж шестеро неповнолітніх дітей. Але у відповідь чула одне: «Як я не поїду – там мої побратими?» Можна лише поміркувати, що, якби тоді Євген Головчак не зробив такий вибір, то зараз був би живий. Але, видно, «у Бога на кожного з нас – свій план...».

Закінчення історії – на с. 8

Погляд

Сергій ФУРСА, інвестиційний аналітик Dragon Capital

Володимир Зеленський скоро зустрінеться із самим собою, зразка 2019 року. Унікальна подія

Ілон Маск був присутній на першому дзвінку між Зеленським і Трампом після виборів у США

Також Ілон Маск робить ретвіт (поширення допису. – Ред.) іншого олігарха, де йдеться, що всі, хто каже про підтримку України, є підбурювачами війни, оплаченими вкраденими американськими грошима, що йшли на допомогу Україні.

Війна йде, бо на ній заробляють. Бізнес на крові...

Отакій от мир через силу. Де там наш друг Майк Помпео, що писав цілий «план Трампа» про те, як Дональд прийде й порядок наведе? А пан Дональд зробив цілу заяву, що Помпео і Нікі Хейлі (теж хороша жінка) не увійдуть до нього в адміністрацію. А як чудово працювала човникова дипломатія Майка Помпео, що так вміло продав свою близькість до Трампа. Конференції, наглядові ради. От вміє людина продавати. Ні дати – ні взяти.

Але на фото з родиною Трампа після виборів Ілон Маск. І на дзвінку Ілон Маск. А Майк Помпео за бортом.

Цікаво, звісно, кого ж це мав на увазі Маск, коли говорив про підбурювачів війни, що отримують гроші з України?

Війна йде, бо на ній заробляють. Знайомий почерк російської пропаганди. Повертає нас у 2018 рік, вибори в Україні. Влада заробляє на війні... Втома від війни у тих, хто не відчуває війну...

Це було вже.

Володимир Зеленський скоро зустрінеться із самим собою, зразка 2019 року. Унікальна подія.

Знаєте, в інтернеті є багато щемливих листів самому собі молодому. На мільйон «лайків» (улюблених. – Ред.) і повних банальних порад. От Володимир Зеленський буде мати змогу у реальності зустрітись із самим собою молодим. Цікава буде зустріч...

Зеленського змінила реальність. Коли він зустрівся з реальною війною, а не з російською пропагандою про війну. І тоді Президент України перейшов до «Армія. Мова. Віра» замість жартів на тему «літаки летять, будемо всіх бомбити». Зеленський відчув загрозу і змінив своє ставлення. А ще у Зеленського було українське громадянське суспільство, що ніколи б не погодилось із тезою «зустрітись посередині» і не прийняло б жодні підкилимні домовленості, що забирали суверенітет України.

Чи відчуватиме таку загрозу Маск і Трамп? Чи буде хоч якийсь опір всередині республіканської партії, чи всіх там так само з'їдять на сніданок, як Помпео? Чи оновиться команда Трампа кілька разів за його термін, як це було минулого разу?

Як не парадоксально, тут все залежить не від України і не від республіканської партії, а... від путіна. Чи вирішить він, що вже виграв, і продовжить тиснути? Чи буде він відчувати «головокруження от успіху»? Чи «перетисне» він занадто?

Поки перемогою Трампа в Україні надихнулася всяка російська агентура, на зразок Шевченка (наздепа Євгена Шевченка, якого виключили з партії «Слуга народу» і який уже цинічно закликає Володимира Зеленського сідати за стіл переговорів із путіном. – Ред.). Вирішивши, що на цьому тлі час святкувати і примушувати Україну до капітуляції. Але це ті люди, які нічого не знають. Просто відчувають, що прийшов їхній час. Надихаючись російською пропагандою, що лунає тепер від американських лідерів, вони куражяться, святкують.

Це не дає відчувати оптимізм, але не вбиває надію остаточно. ■

■ Прямая мова

Петро ПОРОШЕНКО, народний депутат, про те, як діяти після перемоги Дональда Трампа на виборах в США:

Той, хто впав у депресію, той, хто дуже засмутився результатами американських виборів, це зробив безпідставно. Неможливо виграти війну, неможливо зберегти країну, якщо ви не вірите в перемогу. Благаю, не втрачайте віру в неї. Я як лідер опозиції, як лідер другої за чисельністю парламентської фракції хочу окремо і прямо наголосити: ми готові підставити плече владі, державі для того, щоб вийти на заявлені результати. Це – наша спільна боротьба. І лише єдність дасть нам можливість перемоги підступного звірячого ворога.

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Назар КРАВЧУК – боєць із села Пірванче, що на Горохівщині;
Дмитро БОНДАРЕНКО – боєць із міста Любомля;
Олександр MARTINЮК – боєць із села Ратнів Луцького району;
Андрій ГРИЦЮК – боєць із міста Луцька;
Василь СИНЮК – боєць із села Дідичі, що на Ківерцівщині;
Андрій ФЕДУР – боєць із села Щурин, що на Рожищенщині;
Олександр ПІКУСЬ – боєць із села Шепель Луцького району;
Анатолій МАРИЩУК – боєць із села Су-

хволя Луцького району;
Марина ІЗОТОВА – боєць із міста Ковеля;
В'ячеслав ГОРНИК – боєць родом із села Кортеліси, що на Ратнівщині (проживав на Рівненщині);
Олександр КЕЛЛЕР – боєць із селища Торчин Луцького району;
Сергій ГОЛЯДИНЕЦЬ – боєць із міста Ковеля;
Ігор ПІРЕЙ – боєць із міста Любомля;
Степан ОСИПЧУК – боєць із міста Луцька;
Олександр ПАВЛОВИЧ – боєць із села

Розничі, що на Маневиччині;
Михайло ВАЦИК – боєць із села Вічини, що на Рожищенщині;
Олександр ШУМ – боєць із міста Любомля;
Вадим ЯЦИШИН – боєць із села Липини Луцького району;
Юрій ГОДЛЕВСЬКИЙ – боєць із села Лобачівка, що на Горохівщині;
Валентин ОЛІФЕРЧУК – боєць із села Скредотівка, що на Ківерцівщині;
Віктор ДОБРІНСЬКИЙ – боєць із села Поворськ Ковельського району.

■ Прямая мова

«Якщо ти занадто довго демонструєш страх, то це відчувають усі довкола тебе»

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Юрій ЛУЦЕНКО, політик, про обрання Дональда Трампа президентом США:
«Працювати можна з будь-якою владою США. Якщо при цьому демонструвати напружену власну роботу. Плани Перемоги, які визначають задачі для союзників, – неефективні. І до Байдена, і до Трампа треба звертатися за допомогою, опираючись на успіхи української мобілізації, фортифікації, вітчизняного ВПК».

Денис ШМИГАЛЬ, прем'єр-міністр України, про мобілізацію в рамках підходу «воюю або працюю»:
«Мобілізація, повістки, які ми розсилаємо, – станом на сьогодні 98 відсотків розісланих повісток, які формуються свідомо через реєстр «Оберіг», надсилаються людям, які не платять жодної гривні податків і ніде не зареєстровані як люди, які працюють. Фактично сьогодні пріоритет мобілізації надається людям, які не працюють, безробітним».

Петро ОЛЕЩУК, політолог, про роль США у світі:
«США – уже не наддержави. Так, це все ще потужна економічно та військово світова держава, але лише одна з декількох. І це – результат кількох останніх президентств у США. Слово президента США зараз вагоме лише для союзників Штатів. Всі інші просто ігнорують численні «заклики» Держдепу, бо погрози від США суттєво девальвовані. Девальвовані, бо якщо ти занадто довго демонструєш страх, то це відчувають усі довкола тебе».

Валерій ПЕКАР, публіцист, про те, чому перемога Трампа – це не кінець України:
«Цим людям хочу сказати, що кінець чи не кінець України, залежить від таких факторів, в порядку зменшення ваги: 1. Збройні сили України й загалом Сили оборони. 2. Українське суспільство, що забезпечує їм тил. 3. Міжнародні партнери, які фінансують Україну (їхній список не обмежується США). Я писав неодноразово, що нас будуть бити по нашій вразливості – стійкості суспільства. Не розумію людей, які отримують задоволення від того, щоб бути слабкою ланкою в цьому ланцюжку. У дитини, яка в істерії, є принаймні та вигода, що на неї можуть звернути увагу. А у вас яка вигода, панове істерики? Якщо така сама, то ви просто – діти».

Денис КАЗАНСЬКИЙ, журналіст, про арешт в Росії «героя СВО» Володимира Новікова, який катував власних солдатів – тримав їх у собачих вольєрах, бив, «обнуляв» і забирав їхні гроші:
«Якщо на початку війни вони ще відмовлялися і заперечували, що чинили масові вбивства цивільних у Бучі та інших українських містах, то тепер заперечувати це стало просто безглуздо. Повідомлення про розправи над своїми ж солдатами, утилізації їх у м'ясних штурмах, катуваннях, «обнуленнях», фактах мародерства заповнили навіть Z-канали. Усім очевидно, що армія Росії – це набрид найвідбитіших, кінчених покидьків, що втратили людську подобу. Ну хто всерйоз повірить, що ці люди не робили масових убивств українців, якщо вони своїх побратимів у собачих вольєрах катують?».

Сергій МАРЧЕНКО, блогер, про непередбачуваність Дональда Трампа, який переміг на президентських виборах у США:
«Всі прогнози на рахунок Трампа дуже – непевні. Проблема тут – не в якості аналітики, а в тому, що сам Трамп не знає, що він буде робити після інавгурації. Люди з його оточення говорять, що Трамп приймає рішення в моменті – під впливом настрою, людей, які – поруч, подій, які трапилися тут і зараз. Дай, Боже, мудрості людству і дай, Боже, сил Україні пристосуватися до нового світового порядку, в якому не працюють правила та міжнародні угоди».

Ярослав ЖЕЛЕЗНЯК, народний депутат України, про рішення Кабміну про виплату вчителям по тисячі гривень з січня і дві тисячі – з вересня 2025 року:
«Я точно – не проти, щоб ми змогли збільшити доходи вчителів... Але я щиро не розумію, навіщо це робити у вигляді податки «1000/2000 грн від Уряду», а не просто збільшити зараз у бюджеті видатки на зарплату вчителів. Бюджет то якраз в Уряді – зараз. А так, однією рукою у вчителів забрали 3,5% (через підвищення військового збору) і заморозили зарплати в Бюджеті. А іншою рукою роблять виплати 1000 гривень».

Богдан БУТКЕВИЧ, журналіст, про рішення Кабміну про виплату вчителям по тисячі гривень з січня і дві тисячі – з вересня 2025 року:
«Думаю, це – початок роздач плюшок у підготовці відповідних категорій до миттєвого оголошення виборчого процесу. Єдине, що дивно: а спитати пуйла ви забули, панове з Офісу Президента, чи готовий він до якихось реальних переговорів? Чи таки дійсно вже спитали?».

Євгеній ШЕВЧЕНКО, нардеп, якого виключили з фракції «Слуга народу», і який мав би сидіти не в парламенті, а вже в «інших місцях», закликав Президента України Володимира Зеленського сідати за стіл переговорів із Путіним:
«Давай Вова, давай! Пора, товариш-президент, починати діалог. Я розумію, що після цього тобі доведеться піти. Але країна – важливіша за особисті амбіції. Я допоможу, якщо що. Знову з'їжджу в мінськ. Усе вирішимо. Ти тільки почни. А не хочеш – тебе змусять піти. І змусять тебе ті, хто вчора тобі аплодував у країнах західного світу». ■

■ Позиція

«Україна ніколи не стане колонією Росії»

Фотоколлаж із сайту tsn.ua.

Петро Порошенко закликав переможця президентських виборів у США Дональда Трампа не перетинати «червоні лінії» заради закінчення війни

Ольга СОКОЛОВА

Заява президента Трампа полягала в тому, що він дуже рішуче планує завершити війну. І першочергове значення має війна між Росією та Україною, агресія російської федерації проти нашої держави. Дуже важливо, що «червоні лінії», які є не лише в Україні, а й в усього вільного світу, всього демократичного світу, мають бути дотримані, – сказав Порошенко.

«Ми ніколи не зможемо погодитися на обмеження потужності Збройних Сил України».

1. «Немає і не може бути компромісів з точки зору суверенітету та незалежності України. Україна ніколи не стане колонією російської фе-

«Україна ніколи не визнає окуповані території і ніколи від них не відмовиться».

дерації або не повернеться до зони впливу Росії», – наголосив п'ятий президент.

2. «Друге: немає і не може бути компромісів з точки зору територіальної цілісності України. Україна ніколи не визнає окуповані території й ніколи від них не відмовиться».

3. «Позиція третя: ми ніколи не зможемо погодитися на обмеження потужності Збройних Сил України. Бо це є найнадійніший і найефективніший гарант подальшого існування Української держави».

4. «Позиція четверта: до повного звільнення наших

територій ми не можемо піти на скасування санкцій, на припинення прозорості і ефективної роботи з їх модернізації. Тому що це обмежує для Путіна можливість фінансувати війну», – нагадав Порошенко.

5. «І п'яте, а може – й перше. Нам треба переконати президента Трампа в тому, що жодної іншої альтернативи припинення війни, про яке він говорить, немає без членства України в НАТО. Але для цього ми маємо зробити свою частину домашньої роботи. Бо з тим, що є зараз, в НАТО не беруть». ■

■ Усе для фронту, все для Перемоги!

«Ми замовили по 6 екскаваторів на місяць і продовжуємо це замовлення на 2025 рік», – наголошує Петро Порошенко.

«Терміново зводити фортифікації: Порошенко купив для ЗСУ ще 12 екскаваторів»

Техніка обладнана засобами РЕБ для захисту військових будівельників

Ольга СОКОЛОВА

У Держдепі, в Білому домі більш ніж три роки тому сказали «рийте окопи, готуйте фортифікаційні споруди. Рити нічого не почали, – нагадав Порошенко. – Якщо ви проїдетеся кільцевою дорогою Києва або будь-якого обласного центру, то побачите там екскаватори, які пропонують послуги будівництва котеджів, доріг і комунальних мереж. Цього всього не буде, якщо зараз ця техніка не працюватиме на фронті».

Він також зауважив, що під час українського контрнаступу 2022 року росіяни посилювали оборону – тоді були збудовані

«лінії суровікіна». «Вони окупувалися, а ми – ні. Ми тільки наступали. За 2,5 року держава не закупила навіть екскаватори. Коли у 2023 році ми запропонували підставити державі плече та будувати лінії оборони – нам відмовили», – констатує Порошенко.

«За 2,5 року держава не закупила навіть екскаваторів».

Вартість цієї партії екскаваторів – один мільйон доларів. Раніше Порошенко вже передав у війська більш ніж 40 копачів. «Ми замовили по 6 екскаваторів на місяць і продовжуємо це замовлення на 2025 рік, – розповів Порошенко. – Якотре закликаю владу: будуйте фортифікації на адміністративному кордоні

Донецької та Дніпропетровської областей! Будуйте в Харківській, Сумській, Запорізькій областях! Ми не маємо права втрачати людей, ми не маємо права втрачати території. Мають бути друга і третя лінії оборони. І ми не маємо права втрачати час», – наголосив Петро Порошенко.

ДО СЛОВА

Петро Порошенко купив для підрозділів ЗСУ 40 гексакоптерів «Вампір» (мають 6 гвинтів. – Ред.). Ці потужні ударні безпілотники українського виробництва здатні переносити 15 кг боезаряду чи іншого вантажу, піднімаються до 400 метрів у висоту і мають дальність польоту до 10 км. «Вампіри», на відміну від більшості інших безпілотників, стійкіші до ворожих засобів РЕБ і мають функцію повернення додому. ■

■ Побачення з Волинню

Про наші «Лісовички» слава йде по всій країні

Фото – Поліський лісовий офіс.

Тут можна відпочити і з сім'єю та друзями.

Попри відпочинкове призначення, ці новозбудовані рекреаційні пункти мають на меті забезпечити лісові масиви від пожеж і засмічення. І ця особлива філософія лісівничого мислення повністю себе виправдала

Сергій ЦЮРИЦЬ,
Алла ЛІСОВА

Кількість великих рекреаційно-відпочинкових комплексів, відколи Олександр Кватирко очолив Волинське ОУЛМГ, значно зростає. У 2019-му досягає 118, а зараз на базі державних лісгосподарських підприємств «Поліського лісового офісу» діють 123 великі комплекси та понад 650 малих рекреаційних пунктів по всіх майстерських дільницях державних лісгосподарств. Їх призначення значно розширилося. Тепер вони виконують роль і бережників лісу від пожеж та засмічення, і еколого-освітніх центрів, відпочинково-оздоровчих та реабілітаційно-спортивних базисних осередків і місць живого спілкування з деревостанами та мешканцями дикої природи, а ще – носять презентаційний та туристичний характер. Крім того, слугують як збирачам ягід та грибів, так і подорожнім – українцям і громадянам інших країн.

Генеральний директор ДП «Ліси України» Юрій Болюховець відзначає лідерство волинян у справі відкриття рекреаційних пунктів, яких нині налічується 1 100 по країні. Це засвідчила і всеукраїнська виїзна нарада за участі представників ДП «Ліси України» та керівників напрямку рекреації регіональних офісів, яка відбулася на Волині, де останніми роками рекреаційний потенціал лісів виріс до якісно нових масштабів.

«Екотуризм на локальному рівні зараз – надважливий. Для переважної частини українців – це один із небагатьох доступних видів відпочинку, – зазначає пресслужба Поліського лісового офісу. – На Волині та Рівненщині лісівники пропонують гостям майже 2 сотні рекреаційних пунктів. Абсолютно безкоштовно. І лише 7 із них працюють частково на комерційній основі». Чому частково? Територія завжди вільна для відвідування. Оплачувати потрібно лише оренду альтанок. У деяких комплексах підвищеного комфорту безкоштовно є перша година візиту – для можливості перекусів у до розі.

У 4 рекреаційних пунктах ви можете замовити смачну каву, обід чи навіть святкове меню. І затриматися надовго, прогулюючись на екологічних маршрутах, які є продовженням рекреаційної зони. За бажання – береє платну екскурсію. Таку послугу розширили

цього року. Нові рекреаційні пункти та екостежки також є доступними для людей з інвалідністю. До них – зручні під'їзди з твердим покриттям та спланована відповідна ширина доріжки. Таким є бачення розвитку рекреації директора Поліського лісового офісу Олександра Кватирки.

І – найважливіше: рекреаційні пункти якісно виконують функцію протипожежної безпеки! Завдяки тому, що зараз тут концентрується практично 100% бажаючих посмажити шашлик.

«Волинь зараз є найкращим прикладом у комплексному розвитку лісової рекреації. Але ми не будемо зупинятися. Тому вчимося разом, переймаємо кращий досвід і продовжуємо започатковувати нове. З часу створення ДП «Ліси України» рекреація набуває нового рівня в усій державі. Важливою є комерційна складова, адже такі комплекси потребують догляду. Не меншу роль відіграє можливість реалізації крафтової екопродукції, яку виготовля-

ють функцію протипожежної безпеки! Завдяки тому, що зараз тут концентрується практично 100% бажаючих посмажити шашлик. Таким чином – практика розпалювання багаття посеред лісу лишається в минулому.

«Волинь зараз є найкращим прикладом у комплексному розвитку лісової рекреації. Але ми не будемо зупинятися. Тому вчимося разом, переймаємо кращий досвід і продовжуємо започатковувати нове. З часу створення ДП «Ліси України» рекреація набуває нового рівня в усій державі. Важливою є комерційна складова, адже такі комплекси потребують догляду. Не меншу роль відіграє можливість реалізації крафтової екопродукції, яку виготовля-

ють функцію протипожежної безпеки! Завдяки тому, що зараз тут концентрується практично 100% бажаючих посмажити шашлик. Таким чином – практика розпалювання багаття посеред лісу лишається в минулому.

«Волинь зараз є найкращим прикладом у комплексному розвитку лісової рекреації. Але ми не будемо зупинятися. Тому вчимося разом, переймаємо кращий досвід і продовжуємо започатковувати нове. З часу створення ДП «Ліси України» рекреація набуває нового рівня в усій державі. Важливою є комерційна складова, адже такі комплекси потребують догляду. Не меншу роль відіграє можливість реалізації крафтової екопродукції, яку виготовля-

ють функцію протипожежної безпеки! Завдяки тому, що зараз тут концентрується практично 100% бажаючих посмажити шашлик. Таким чином – практика розпалювання багаття посеред лісу лишається в минулому.

ють функцію протипожежної безпеки! Завдяки тому, що зараз тут концентрується практично 100% бажаючих посмажити шашлик. Таким чином – практика розпалювання багаття посеред лісу лишається в минулому.

«Волинь зараз є найкращим прикладом у комплексному розвитку лісової рекреації. Але ми не будемо зупинятися. Тому вчимося разом, переймаємо кращий досвід і продовжуємо започатковувати нове. З часу створення ДП «Ліси України» рекреація набуває нового рівня в усій державі. Важливою є комерційна складова, адже такі комплекси потребують догляду. Не меншу роль відіграє можливість реалізації крафтової екопродукції, яку виготовля-

ють функцію протипожежної безпеки! Завдяки тому, що зараз тут концентрується практично 100% бажаючих посмажити шашлик. Таким чином – практика розпалювання багаття посеред лісу лишається в минулому.

«Волинь зараз є найкращим прикладом у комплексному розвитку лісової рекреації. Але ми не будемо зупинятися. Тому вчимося разом, переймаємо кращий досвід і продовжуємо започатковувати нове. З часу створення ДП «Ліси України» рекреація набуває нового рівня в усій державі. Важливою є комерційна складова, адже такі комплекси потребують догляду. Не меншу роль відіграє можливість реалізації крафтової екопродукції, яку виготовля-

ють функцію протипожежної безпеки! Завдяки тому, що зараз тут концентрується практично 100% бажаючих посмажити шашлик. Таким чином – практика розпалювання багаття посеред лісу лишається в минулому.

«Волинь зараз є найкращим прикладом у комплексному розвитку лісової рекреації. Але ми не будемо зупинятися. Тому вчимося разом, переймаємо кращий досвід і продовжуємо започатковувати нове. З часу створення ДП «Ліси України» рекреація набуває нового рівня в усій державі. Важливою є комерційна складова, адже такі комплекси потребують догляду. Не меншу роль відіграє можливість реалізації крафтової екопродукції, яку виготовля-

ють функцію протипожежної безпеки! Завдяки тому, що зараз тут концентрується практично 100% бажаючих посмажити шашлик. Таким чином – практика розпалювання багаття посеред лісу лишається в минулому.

ють функцію протипожежної безпеки! Завдяки тому, що зараз тут концентрується практично 100% бажаючих посмажити шашлик. Таким чином – практика розпалювання багаття посеред лісу лишається в минулому.

ють консервні цехи кількох лісгосподарських філій. Саме рекреаційні комплекси є найкращим місцем збуту та промоції цього унікального продукту. І справжньою родзинкою на ринку», – наголосив тоді начальник відділу екосистемних послуг, побічного лісочористування та рекреації ДП «Ліси України» Юрій Несторяк.

Уся ця рекреаційно-відпочинкова інфраструктура від волинських лісівників, створена коштом державних лісгосподарств, відкрита для всіх жителів Волині та гостей.

Підходи до облаштування рекреаційних комплексів будуть ще вдосконалюватися та модернізуватися, та вже зараз можна сказати, що покоління волинських лісівників створили унікальний напрямок лісівничого служіння людям, неординарний вектор державного бережництва природи, напрацювали потужний еко-просвітницький туристичний потенціал. Він вже зараз становить багатомільярдний лісівничий актив, що попри розвинуту сучасну туристично-рекреаційну інфраструктурну цінність

претендує на певне місце і в системі духовного, оздоровчого, просвітницького і патріотичного вимірах будування української нації.

Протипожежна безпека – це завжди пріоритет. Завдяки тому, що зараз тут концентрується практично 100% бажаючих посмажити шашлик. Таким чином – практика розпалювання багаття посеред лісу лишається в минулому.

«Волинь зараз є найкращим прикладом у комплексному розвитку лісової рекреації. Але ми не будемо зупинятися. Тому вчимося разом, переймаємо кращий досвід і продовжуємо започатковувати нове. З часу створення ДП «Ліси України» рекреація набуває нового рівня в усій державі. Важливою є комерційна складова, адже такі комплекси потребують догляду. Не меншу роль відіграє можливість реалізації крафтової екопродукції, яку виготовля-

ють функцію протипожежної безпеки! Завдяки тому, що зараз тут концентрується практично 100% бажаючих посмажити шашлик. Таким чином – практика розпалювання багаття посеред лісу лишається в минулому.

«Волинь зараз є найкращим прикладом у комплексному розвитку лісової рекреації. Але ми не будемо зупинятися. Тому вчимося разом, переймаємо кращий досвід і продовжуємо започатковувати нове. З часу створення ДП «Ліси України» рекреація набуває нового рівня в усій державі. Важливою є комерційна складова, адже такі комплекси потребують догляду. Не меншу роль відіграє можливість реалізації крафтової екопродукції, яку виготовля-

ють функцію протипожежної безпеки! Завдяки тому, що зараз тут концентрується практично 100% бажаючих посмажити шашлик. Таким чином – практика розпалювання багаття посеред лісу лишається в минулому.

ють функцію протипожежної безпеки! Завдяки тому, що зараз тут концентрується практично 100% бажаючих посмажити шашлик. Таким чином – практика розпалювання багаття посеред лісу лишається в минулому.

ють функцію протипожежної безпеки! Завдяки тому, що зараз тут концентрується практично 100% бажаючих посмажити шашлик. Таким чином – практика розпалювання багаття посеред лісу лишається в минулому.

Погляд

Василь УЛИЦЬКИЙ,
редактор відділу політики
газети «Волинь»

В Європу повернулися єврейські погроми. Це –тільки початок?

7 листопада в Амстердамі, столиці Нідерландів, люди з палестинськими прапорами влаштували жорстокі напади на ізраїльтян-уболівальників футбольного клубу «Маккабі» (Тель-Авів): їх били, переслідували, найжджали на них машинами. Є кілька госпіталізованих людей, також було заарештовано понад 60 нападників

Ці заворушення називають першим організованим єврейським погромом в Європі починаючи з 1940-х років. Тільки в ті часи ініціаторами були нацисти Третього рейху, а зараз – мігранти з Азії. Багаторічний мусульмано-ізраїльський конфлікт «виливается» і на вулиці Європи.

Природа цього протистояння, до речі, дуже схожа із природою російсько-української війни. І в одному, і в другому випадку йдеться не про територію. Ізраїль хоче вижити як нація та держава, а його вороги прагнуть, щоб його не існувало. Те саме й у нас – ми хочемо зберегтися як народ і держава, а росіяни прагнуть, щоб нас не було.

Тому українцям, певно, найлегше зрозуміти ізраїльтян. І навпаки. Хоча, зізнатися, дивує доволі прохолодна реакція ізраїльської держави на російську агресію в Україні, зокрема, щодо постачання зброї. Адже у нас фактично спільні вороги – сучасна «всіх зла» в особі росії та Ірану, які активно підтримують різноманітні радикальні рухи, той-таки «Хамас».

Євреї та українці жили поруч протягом століть, і це були непрості стосунки, у які часто втручалися треті сторони, намагаючись роздмухувати конфлікт. Але ми маємо пам'ятати, що як тільки 100 років тому утворилася незалежна українська держава – УНР, то в її уряді було чи не перше у світі міністерство, яке опікувалося правами євреїв, а на українських грошах з'явилися написи чотирма мовами, включаючи їдиш.

А зараз Україна залишається одним із найбезпечніших для євреїв місцем на планеті. Що казати, наш президент – етнічний єврей. Багато талановитих людей цього етносу успішно працюють в різних галузях, прославляючи Україну, та воюють в ЗСУ. Це, без сумніву, – наш важливий здобуток.

Особливо на тлі того, як змінюється ситуація навколо. Світ помпезно продовжує святкувати річницю перемоги над німецьким нацизмом у Другій світовій війні, при цьому ті, хто найгучніше це роблять, – росіяни – самі перетворилися у рафінованих нацистів. А Європа, «розбухла» від напливу мігрантів, вже стикається з єврейськими погромами. Пам'ять про жахи Другої світової поступово витрюється, стає формальністю.

Король Нідерландів Віллем-Олександр, до речі, попросив вибачення за єврейські погроми в Амстердамі, заявивши: «Ми підвели євреїв Нідерландів під час Другої світової війни та підвели вас знову цієї ночі».

Насправді цей випадок або стане сигналом-застереженням для Європи, або – своєрідним спусковим гачком для інших подібних дій. Думаю, що, на жаль, ймовірність другого варіанту є набагато більшою. ■

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

Тел.: (0332) 78-07-70, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 – Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp.

(Пн-Пт, 10-17)

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – **50 грн** за одне найменування + **20 грн**, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **100 грн** за одну публікацію + **20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про нерухомість та послуги – **100 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою, + **25 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу – **50 грн**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

● Куплю двигун-барабан або поворотний круг до фуражира. Тел.: 068 56 40 474, 050 61 07 082.

РІЗНЕ

● Продам жом, торфобрикет, щепін різних фракцій, пісок, камінь бут, формах, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю

на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.

● Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, щепін різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.

● Продам жом, цеглу білу та червону

(нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), торфобрикет, пісок, щепін, відсів, керамзит, глину, чорнозем. Доставка. Надаю послуги мінінавантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

● Продам пиломатеріали: дошки (обрізні та необрізні), балки, крокви, рейки монтажні. Суха столярна дошка. Відходи виробництва (дрова). Доставлю. Тел.: 066 29 45 953, 097 81 54 505.

● Продам робочого, спокійного **КОНЯ (11 років)** та **кінний реманент**. Тел. **096 150 78 55, Ковельський р-н**.

ПОСЛУГИ

● Перекриваю дахи, мурую стіни з блоків та цегли. Роблю монтаж, підшив, водосток, утеплення фасадів. Виконую бетонні роботи. Тел. 0964224834.

ЧЕКАЮ НА ТЕБЕ ♥

● Невисокий, худорлявий пенсіонер. Проживаю поблизу Луцька. Мрію створити сім'ю на засадах взаєморозуміння, підтримки, доброти та любові. Відгукніся, моя доле, я чекаю тебе! Тел. 096 10 77 892.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМИ

● Загублене посвідчення ДСДІ, видане на

ім'я Бігдаш Ярослав Вікторович, вважати недейсним.

● Загублену чіп-карту до цифрового тахографа (UAD0000006CZ1000), дійсну до 27.07.2025 р., видану 28.07.2020 р. на ім'я Остап'юк Роман Іванович, вважати недейсною.

● Загублену чіп-карту до цифрового тахографа (UAD0000006D2T001), дійсну до 07.08.2027 р., видану 08.08.2022 р. на ім'я Остап'юк Іван Петрович, вважати недейсною.

● Загублений військово-обліковий документ (тимчасове посвідчення військово-зобов'язаного), видане Луцьким об'єднаним міським військовим комісаріатом на ім'я Турчик Андрій Володимирович 10.12.1986 р.н., вважати недейсним.

● Загублений військово-обліковий документ (тимчасове посвідчення військово-зобов'язаного) ТП 017408, видане на ім'я Генсіровський Богдан Святославович, 09.11.1977 року народження, вважати недейсним.

● Загублений військово-обліковий документ (тимчасове посвідчення військово-зобов'язаного), видане Луцьким об'єднаним міським військовим комісаріатом на ім'я Левчук Роман Анатолійович 19.03.1993 р.н., вважати недейсним.

Пульс тижня

Застрелив знайому з рушниці

До поліції надійшло повідомлення від 41-річного лучанина про те, що його знайомця, 30-річна жителька обласного центру, скоїла самогубство, застрелившись із рушниці

Соломія МУЗИЧКО

Поліцейські виїхали на місце пригоди у с. Вигуричі Луцького району. Як виявилось, у будинку, після розпиття спиртних напоїв, заявник вистрілив у знайому із мисливської рушниці. Від отриманого поранення жінка загинула на місці.

Зброя зареєстрована на батька зловмисника. Рушницю, набої та інші речові докази правоохоронці вилучили та направили на дослідження.

Лучанина затримали у порядку статті 208 Кримінального процесуального кодексу України.

Нині вирішується питання про оголошення йому підозри у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 115 (умисне вбивство) Кримінального кодексу України та обрання запобіжного заходу – тримання під вартою. Чоловіку загрожує до 15 років позбавлення волі. ■

Викрав автомобіль із СТО

До поліції надійшла заява про викрадення автомобіля «BMW», який знаходився в одному із боксів в автомайстерні

Соломія МУЗИЧКО

Невідомий, скориставшись тимчасовою відсутністю працівників СТО, взяв ключі і незаконно заволодів транспортним засобом. Правоохоронці оперативно відслідкували рух легковика і встановили особу зловмисника. Ним виявився раніше судимий 41-річний лучанин.

Чоловіка затримали у порядку статті 208 Кримінального процесуального кодексу України.

Згодом стало відомо, що у жовтні правоохоронці уже затримували зловмисника за незаконне заволодіння автомобілем «Renault Megane» у Луцьку. Тоді його взяли під варту. Однак згодом, за клопотанням адвоката, апеляційний суд замінив запобіжний захід на більш м'який – домашній арешт.

Нині, за процесуального керівництва прокуратури, затриманому слідчі повідомили про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 289 Кримінального кодексу України. Йдеться про незаконне заволодіння транспортним засобом.

Вирішується питання про обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою. Санкція статті передбачає від 5 до 8 років позбавлення волі з конфіскацією майна або без такої. ■

Горе-матір, яка заморила власне маля голодом, посадили за ґрати

Волинський апеляційний суд скасував вирок суду першої інстанції, яким 19-річній волинянці, визнаній винуватою у злісному невиконанні обов'язків по догляду за дитиною, що спричинило тяжкі наслідки (ст. 166 КК України), було призначено покарання у вигляді 2 років позбавлення волі із встановленням однорічного іспитового строку

Любомира НАТИНКА

Через умисні дії зловмисниці немовля не прожило і двох місяців.

Народивши здорову доньку у січні 2024 року, 19-річна мати умисно систематично її не годувала, не цікавилась її здоров'ям та своєчасно не звернулася до медичного закладу для надання допомоги дитині. Внаслідок таких дій маля – померло.

Відповідно до висновку судово-медичної експертизи смерть дитини спричинило недостатнє харчування.

Суд першої інстанції призначив жінці покарання, не пов'язане з реальним позбавленням волі. Не погодившись із таким рішенням, прокурори оскаржили його в апеляційному порядку. Апеляційний суд, приставши на позицію прокуратури, призначив жінці покарання у вигляді 2 років реального позбавлення волі. ■

Шок!

У лавах ТЦК затримали російського «крота»

Військова контррозвідка Служби безпеки за сприяння командування Збройних сил України затримала російського агента, який готував нову серію повітряних ударів рф по Волині

Любомира НАТИНКА

Ним виявився 30-річний військовослужбовець, що проходив службу у підрозділі охорони місцевого ТЦК. За матеріалами справи, його дистанційно завербував кадровий співробітник воєнної розвідки рф (більш відомої як гру).

Як свідчать матеріали провадження, фігурант намагався встановити і передати агресору місця базування підрозділів ЗСУ, Служби безпеки та Національної поліції.

Військовому ТЦК повідомлено про підозру в державній зраді.

Агент на службовому авто об'їжджав місцевість під виглядом робочих поїздок та фіксував розташування військових об'єктів.

Щоб виконати це завдання агент на службовому авто об'їжджав місцевість під виглядом робочих поїздок та фіксував розташування військових

об'єктів. Також він намагався виявити радіолокаційні станції та зенітно-ракетні комплекси ЗСУ для здійснення ворожих обстрілів «в обхід» української ППО.

Несподіваний поворот

Суд виправдав обвинуваченого в переправленні майже 80 ухилянтів

Луцький міськрайонний суд виправдав засновника благодійного фонду «Добра справа» Андрія Лінника, якого обвинувачували у службовому підробленні документів і незаконному переправленні за кордон 78 військовозобов'язаних

Любомира НАТИНКА

Розгляд справи тривав з осені 2023 року. У вересні зазначили, що обвинуваченого виправдали через недоведеність кримінальних правопорушень.

За версією слідства, чоловік з 12 травня 2022 року до 13 січня 2023 року допомагав виїхати з України за кордон військовозобов'язаним чоловікам під приводом ввезення гуманітарної допомоги. Дані про водіїв благодійний фонд переда-

вав в обласну військову адміністрацію.

На суді сторона обвинувачення наполягала, що більша частина чоловіків, які виїхали з допомогою фонду за кордон, не повернулися в Україну. Точну їх кількість не називають.

Андрій Лінник вини не визнав. З його слів, благодійний фонд, засновником якого він є, має більше тисячі волонтерів у різних областях. Під час останнього судового засідання він наполягав, що заяв по бро-

Утекло за кордон майже 80 військовозобов'язаних, але ніхто – не покараний...

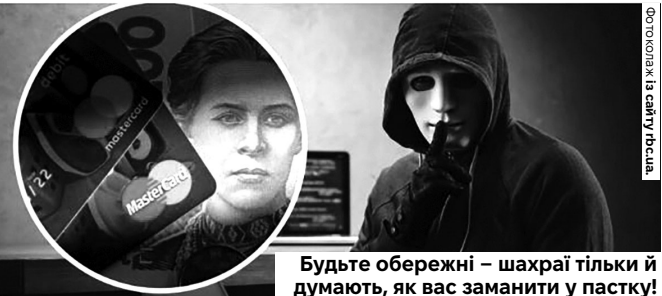
нюванню військовозобов'язаних він не підписував, з Волинською обласною військовою адміністрацією не комунікував. Усі ці питання, за свідченнями Лінника, вирішував директор фонду

– Юрій Слива, який раніше визнав провину.

Сторона обвинувачення може оскаржити виправдальний вирок у Волинському апеляційному суді протягом 30 днів. ■

Зверніть увагу!

Не ведіться на фальшиві конкурси в соцмережах

Будьте обережні – шахраї тільки й думають, як вас заманити у пастку!

Кіберполіцейські нагадують громадянам про основні види шахрайств в Інтернеті та як їх уникнути

Світлана ЗОЗУЛЯ

Серед найпоширеніших видів – фішинг, шахрайства з кредитними картками, онлайн-продажі, розіграші та конкурси.

Фішинг: зловмисники

надсилають повідомлення, що ніби з надійних джерел (банків, популярних сервісів), щоб отримати ваші особисті дані. Зазвичай це роблять через електронну пошту або SMS-повідомлення.

Шахрайства з кредитними картками: кіберзлочинці використовують підроблені сайти для збору даних ваших карток, що дозволяє їм здійснювати фінансові махінації.

Онлайн-продажі: часто

трапляються випадки, коли продавці на платформах оголошень згодом не надсилають товар або надсилають підробки, отримуючи за це оплату.

Розіграш та конкурси: зловмисники можуть створювати фальшиві конкурси з метою збору особистих даних або коштів.

ЯК УБЕРЕГТИСЯ ВІД ШАХРАЙВ:

- 1. Перевіряйте джерела: перед тим, як вводити особисті дані, переконайтеся, що ви – на офіційному сайті певної установи. Перегляньте URL-адресу і шукайте значок замка в адресному рядку.
- 2. Не відкривайте підозрілі посилання: якщо ви отримали повідомлення з незнайомого номера або адреси, краще не переходи-

- ти за вказаним посиланням, а звернутися до служби підтримки.
 - 3. Будьте обережні з фінансовими операціями: використовуйте тільки перевірені платіжні системи та не повідомляйте дані картки третім особам.
 - 4. Регулярно оновлюйте паролі: використовуйте для них складні комбінації і змінюйте їх регулярно. Не використовуйте один і той же пароль на різних платформах.
 - 5. Навчайтеся: інформуйте себе та своїх близьких про нові види шахрайств. Чим більше ви знаєте, тим легше вам буде розпізнати небезпеку.
- Шахрайства в Інтернеті – це серйозна проблема, але, дотримуючись простих правил безпеки, ви можете захистити себе і свої дані. Кіберполіція України закликає вас бути пильними та відповідальними в онлайн-просторі. Разом ми зможемо зробити інтернет безпечнішим! ■

■ **Завтра зустрінемо разом!**

«Сільське господарство – це наука, яка вимагає творчого підходу. Тому тут є в чому себе проявити»

Закінчення.
Початок – на с. 1

Ніна КОСТРУБА

Запрошую до розмови цю шановану людину, щоб ще раз розворушити її спогади, відповівши на запитання нашої анкети.

АНКЕТА ЧИТАЧА «ВОЛИНІ»:

1. Прізвище, ім'я, по батькові, посада... Заремба Віталій Миколайович, співзасновник сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Романів», Заслужений працівник сільського господарства України.

2. З газетою «Волинь» я... більше 45 років, з тих пір, як після закінчення Рівненського сільськогосподарського технікуму отримав направлення на роботу в чаруківське господарство. Тут і відбулося моє перше знайомство з цим виданням. Його не можна було не читати, адже там про людей села дуже багато писали, про різні соцзмагання, показники у тваринництві. Гідне місце на її сторінках займали історії працівників різних галузей: і заводчани, і тваринники, медики, вчителі... Хочеш чи ні, а рука тягнулася до газети, щоб дізнатися щось нове. Вона була і є обличчям нашого Волинського краю. Тому завжди одним із перших передплатних видань була «Радянська Волинь», згодом – «Волинь». І до сьогодні ціную і передплачую це авторитетне видання. Шкода, що друковані ЗМІ потрапили в таку скрутну ситуацію і практично не мають ніякої підтримки від держави. На жаль, вони є кинуті на самовиживання. Особисто знав і цінував працю редакторів газети – Полікарпа Гервасійовича Шафету, Степана Дорофійовича Сачука, які мають гідного продовжувача набутого, – Олександра Олександровича Згоранця.

3. Три людини, яким я найбільше вдячний у житті... Із-поміж прожитого й пережитого важко виокремити лише трьох, але, що найперше, вдячність і велику синівську повагу бережу у своєму серці до моїх батьків. Своєму професійному зростанню, непростій науці життя завдячую прекрасній неординарній людині, свого часу, першому губернатору Волині, представнику Президента України у Волинській області – Володимирі Івановичу Блаженчуку, який розгледів у мені потенціал

Фото Ніни МЕЛЬНИК.

«Окрилювала думка: значить – працюємо у правильному напрямку»

і з місця голови колгоспу запросив мене на посаду заступника представника Президента в області. Це були 80-ті роки. Завжди велику підтримку і надійне плече відчував і відчуваю від дружини – Алли Модестівни, за що їй – велика вдячність.

«**При будь-яких обставинах потрібно бути людиною. Напевно, це і є моє життєве кредо.**»

4. Коли усвідомив сенс слів: «Хвала рукам, що пахнуть хлібом»... Важко сказати, коли по-справжньому відчув смак хліборобської праці. Це почуття супроводжує мене і понині, але переконаний, що з самого початку своєї трудової діяльності дуже хотів працювати, хоча толком у галузі сільського господарства мало що й знав. Прагнув навчатися, запроваджувати новачі, і так, рік за роком, починаючи з 1982-го, відколи став у романівському колгоспі імені Горького головою, це господарство почало розвиватися. Окрилювала думка: значить – працюємо у правильному напрямку. Сільське господарство – це наука, яка вимагає творчого підходу. Тому тут є в чому себе проявити.

«Хвала рукам, що пахнуть хлібом...» Це – той самий селянин, хто біля плуга, тваринник – на фермі, член буряківничої ланки – підпекучим літнім сонцем, які віддавалися праці сповна, раділи здобуткам, старалися, щоб було краще. Їх розпирала гордість, що причетні до позитивних зрушень. І значення цих слів реально

усвідомлюю тоді, коли відчуваю і бачу, що люди в це повірили, і життя їх значно змінилося у кращу сторону.

5. Збір урожаю 2024 року це... – завжди хвилююча подія. Хоча цей процес йде у послідовності: спочатку урожай закладають, згодом його доглядають, а лише тоді – кінцевий результат. Цьогорічний дався нелегко, особливо вплинули літні погодні умови, коли впродовж 40 днів температура повітря сягала високої плюсової позначки, і не було жодної краплі дощу. Страждали і рослини, і тварини. Навіть у тваринницьких приміщеннях зі спеком не справлялася сучасна система охолодження. А ще, що стосується збирання, то у минулих роках були структури, які сприяли збору, реалізації продукції. Сьогодні ж кожен – сам по собі. Що стосується врожайності, то можу сказати, що серйозно не добрали соняшнику, сої, кукурудзи (підгоріла). Хоча жодного року не було так, щоб можна було сказати: «У нас – все добре!».

6. Що найбільше цінуєте в людях... Віру в себе. Ще з початку своєї трудової діяльності намагався завжди підтримувати людину, вдихнути в неї надію, що вона може змінити життя на краще. І коли бачив, що вона змінюється, перероджується – я радів цьому. Мені було і є приємно, коли людина досягає успіху і дякує за допомогу.

7. Мене проймає до сліз, коли... усвідомлюю реальні події, що відбуваються у нашій країні. Російська агресія поділила наше життя на «до» і «після», буквально покалічила, поламала багатьох... Поповнили лави ЗСУ і жителі Романівської громади, зокрема – 11 працівників нашого товариства. На

жаль, загинули, захищаючи Україну, інженер з охорони праці Олександр Василюк, електрозварник Микола Корнійчук, які могли б ще жити й жити, працювати, бути корисними родині й громаді. Це – дуже болюча тема. Як на мене, то зараз кожна свідомо людина страждає і мучиться, переймається долею рідної землі і хворіє тим, що відбувається. Тільки безсердечні люди не усвідомлюють, що завдяки нашим воїнам, які нині в окопах, ми тут можемо у теплі спати, гуляти, працювати. По факту, війна з екрана телевізора і розповідей бійців зовсім різниться. Тому «Єдині новини», на які закладають мільярди кошти, несуть розчарування. До кінця все зрозуміти дуже важко. Просто треба у пошани схилити голову перед тими, хто віддав свої життя за Україну, і тими, хто зараз мужньо її захищає.

8. У позаробочий час Віталій Заремба... – простий сільський чоловік, який любить поратися біля будинку, працювати в саду, де підрастають молоді деревця, цікавитися новинами, які щораз дивують своїм змістом. Вважаю, що належу до таких людей, які – достатньо комунікабельні, легко спілкуються з собою подібними. Можливо тому, що ніколи не ставив собі за мету когось переробити під себе, сприймаю людей такими, якими вони є. Звичайно, у кожного є своя гавань, де знаходиш затишок під час всіх життєвих буревіїв, це – родина. Я вдячний своїй сім'ї, яка у мене хоч і не дуже велика, але – дружна.

9. Коли б можна було прокрутити стрічку життя назад, що ви підправили б чи навіть викреслили... Нічого не хотів би поміняти. Якщо не вбив, не вкрав, не зрадив, то, вважаю, що доля була моїм надійним супутником у житті. Отож, ні за чим не жалкую.

10. Ваше життєве кредо... Наше життя – не односторонній рух. Завжди потрібно пам'ятати, що коли ідеш по дорозі, то треба нею повертатися назад, піднімаєшся вгору – опускається вниз, коли просто прошкуєш – також треба повертатися до своїх витоків. При будь-яких обставинах потрібно бути людиною. Напевно, це і є моє життєве кредо.

11. Що ще хотіли б додати до сказаного... Мені повезло, що розмовляємо напередодні свята людей, які працюють на землі, у тваринницьких комплексах – Дня працівників сільського господарства. Працювати на землі, на моє глибоке переконання, це – поклонання. Я хотів би побажати тим, хто його має, щоб вони мали ще й удачу. Аби Господь благословив їх всіма земними благами. І, найголовніше, щоб у нас, в Україні, запанував переможний МИР! ■

Погляд

Ніна КОСТРУБА,
позаштатний кореспондент
газети «Волинь»

Дорога наша картопелька. А стане – і золотою

Цьогорічна заготівля бульби для тих людей, які повсякчас користуються послугами ринку, викликає справжній переполюс... Адже ціни «стрибали» чи не щодня

«**М**амо, побережи себе, залиш ти накінець те село, адже зараз всі продукти можна купити на ринку», – не раз чую такі слова від сина. Та село, де народилася, зростала, тягне до себе як магнітом. З роками все більше усвідомлюєш, наскільки прив'язаний до милого куточка рідної батьківської землі і щораз поспішаєш туди, щоб побути наодинці зі спогадами.

А ще, незважаючи на втому, попрацювати на землі, посадити городину і обов'язково – картоплю. Бо цей продукт у багатьох родинах заміняє... навіть хліб. Згодом, душа проситься щораз заглядати, як ростуть посаджені культури, підживлювати їх, слідкувати, щоб не було бур'янів, радіти, коли «так гарно все росте».

А коли настає збір урожаю, то знову ж таки радієш, як дитя, що все вродило «не згірш як у людей». Цьогорічна осінь таки добре здивувала прихильників вирощування картоплі – «другого хліба», який вразив своєю ціною. На висоті були ті, хто не полінувався і добре постарався під час обробітку цієї всіма бажаної продукції. Хоча через спекотне літо багато сільськогосподарських культур знизили свою врожайність, потерпіла і найходовіша з них – картопля. Як розповідають знані її виробники, цьогорічний урожай – на 30 відсотків менший, ніж торік, і посадили бульби аграрії менше.

На Волині, за словами керівника обласного департаменту агропромислового розвитку Юрія Юрченка, у цьому році цією культурою було засаджено 80 тисяч гектарів землі. Волинські фермерські господарства, одноосібники вибирають найкращі сорти картоплі, пристосовані до місцевих умов, і вирощують.

Свого часу неодноразово мала можливість побувати на Днях поля, які організовував знайомий не тільки на Волині, але й далеко за її межами, відомий аграрій Анатолій Аршулік. З'їжджалися картоплярі з різних куточків, бо, дійсно, тут було і є що побачити, чому почитатися.

Батьківську стежу продовжує його син Василь, який очолює одне з потужних фермерських господарств «ЕКО-ТУР». Саме він на цьогорічному Дні поля, що відбувся в останній день літа та зібрав понад 200 учасників, презентував 65 сортів бульби, які виростили на шести селекційних ділянках. Таку кількість сортів досліджують аби вибрати найкращий, пристосований до умов Волині, і саме його вирощувати.

Відвідавши фермерський ринок по вулиці Глушець у Луцьку, зауважила, що ціна на картоплю становить від 20 до 30 гривень у залежності від сорту та величини. А ось у маркеті «Сільпо» розгледіла аж п'ять видів цієї продукції з відповідними цінами за кілограм, зокрема: «домашня біла» – 39 грн., «рожева» – 37 грн., «королева Анна» – 45 грн., «гранда» – 50 грн. Здивувала так звана «картопля мита для смаження та запікання» у 2,5-кілограмовій упаковці – 149 гривень.

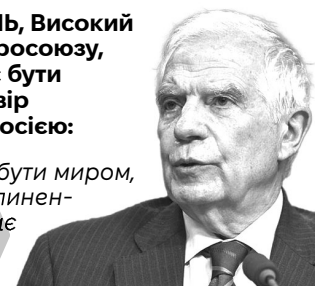
Хоча директор СТОВ «Десна», що на Чернігівщині, спрогнозував, що ціна на картоплю у 2024 році зросте до європейського рівня – 35 гривень за кілограм. Це відбувається внаслідок війни, складних погодних умов та ситуації на ринку.

А ось, на думку заступника голови Всеукраїнської аграрної ради Дениса Марчука, українцям варто чекати піку росту ціни на картоплю взимку, адже саме тоді ціна може зрости ще на 10–15 гривень. ■

Пряма мова

Жозеп БОРРЕЛЬ, Високий представник Євросоюзу, про те, яким має бути укладений договір між Україною і росією:

Якщо мир має бути миром, а не просто припиненням вогню, він має бути справедливим і тривалим.

Опалювальний сезон на Волині стартував у середині жовтня. На сьогодні теплом забезпечені 100% об'єктів соціальної сфери. Загалом в області працює 863 котельні, які опалюють школи, дитячі садки, медзаклади та 1624 житлові будинки, повідомили в обласній адміністрації.

За підсумками січня–жовтня 2024 року 16,3 мільярда гривень, сплачених волинськими платниками податків, поповнили державний та місцеві бюджети в області. Сума податкових надходжень за цей період перевищує минулорічні показники на 20,1 відсотка.

Цьогоріч Міноборони України витратило 50 млрд грн на купівлю безпілотників, серед яких 20 млрд – на далекобійні дрони (Deep strike). Довгострокові контракти на виготовлення таких БПЛА вже отримало п'ять українських компаній.

Незагойна рана

Фото Катерини ЗУБЧУК.

14 омбр

14-та окрема механізована бригада імені князя Романа Великого

Головчак Євген Михайлович «БАРМАК»

Фото з архіву Любові ГОЛОВЧАК.

Любов Головчак: «Сім місяців – із березня – по жовтень 2022-го – я жила й не жила».

Життя бійця обірвалося біля села Петропавлівка Куп'янського району на Харківщині.

Воїн – тато 6 дітей: «Заспокойся, не плач, скоро буду вдома, я ж у тебе – везунчик»

Закінчення. Початок – на с. 1, 3

Катерина ЗУБЧУК

«ПОБАЧИЛА, ЩО ДО МЕНЕ З НАШОГО ПОДВІР'Я ІДЕ ЧОЛОВІК У ВІЙСЬКОВІЙ ФОРМІ, І ТОДІ МОЄ СЕРЦЕ... ВПАЛО»

– Сім місяців – з березня – по жовтень 2022-го – я жила й не жила, – повертається думками Любов Головчак до тих днів, коли чоловік був на війні. – Зазвичай, дуже любила ходити по ягоди, гриби, а то відмовилася від цього заняття. Все здавалося, що піду до лісу, а там не буде зв'язку, і Женя не додзвониться до мене. Востаннє ми розмовляли 8 жовтня. Він подзвонив вранці. Я дуже плакала, бо дві доби не виходив на зв'язок, а тут нарешті почула його голос. Була буквально в істеричі, а чоловік каже: «Заспокойся, не плач, скоро буду вдома, я ж у тебе – везунчик». Ми домовилися з ним, що він зателефонує мені через два дні, в понеділок. 8 жовтня був дзвінок від заступника його командира: «Пані Люба, можете скинути мені повторно всі документи – закон набрав чинності, тож Євген післязавтра буде вдома». Я так і зробила...

А ось від чоловіка вже більше не було вісток. Він загинув в день їхньої останньої розмови, якраз тоді, коли жінка надіслала документи в частину й уже мала надію, що скоро зустрічатиме свого Женіка вдома. Зараз її мучить думка, що, може, все склалося б по-іншому, якби вона цього не зробила саме в той день. Ще довго не покине її такий спогад: – Пішла, прихопивши телефон, на город, капусту вирізу-

Закінчення. Початок – на с. 1

Леся ВЛАШИНЦЬ, Василь УЛІЦЬКИЙ

«ХОЧЕТЬСЯ, ЩОБ У РІДНОМУ СЕЛІ ВСЕ БУЛО ХОРОШЕ...»

Підприємець Юрій Нижник уже давненько живе в Луцьку, має в обласному центрі свій бізнес, пов'язаний з автомобільною справою. Але найгрішніші свої спогади, сьогодення і майбутнє цей молодий чоловік думками та мріями пов'язує із рідною Горохівщиною. Родом він із села Підбереззя. Тут свого найріднішого завше чекають-виглядають мама – вчителька сільської гімназії Клавдія Софронівна, та бабуся – Катерина Олексівна, якій, до слова, – 94 роки.

Батьківщина дружини пана Юрія – Оксани Нижник (артистки Волинського академічного обласного театру ляльок) – сусідніє із Підбереззям село Охоплів. Тож слово «вдома» для неї теж асоціюється з мальовничими сільськими околищами. Молоді Нижники серед односельців завжди почувалися своїми, а Юрій не обминає нагоди дякувати своїй батьківщині хорошими справами. Чергову з них розпочав у 2021 році, наважившись узяти в оренду сільський ставок площею 2,6 га.

«Хочеться, щоб у рідному селі все було хороше», – відповідає чоловік на мої запитання про те, з яких міркувань уже давненько живе в Луцьку, має в обласному центрі свій бізнес, пов'язаний з автомобільною справою. Але найгрішніші свої спогади, сьогодення і майбутнє цей молодий чоловік думками та мріями пов'язує із рідною Горохівщиною. Родом він із села Підбереззя. Тут свого найріднішого завше чекають-виглядають мама – вчителька сільської гімназії Клавдія Софронівна, та бабуся – Катерина Олексівна, якій, до слова, – 94 роки.

Батьківщина дружини пана Юрія – Оксани Нижник (артистки Волинського академічного обласного театру ляльок) – сусідніє із Підбереззям село Охоплів. Тож слово «вдома» для неї теж асоціюється з мальовничими сільськими околищами. Молоді Нижники серед односельців завжди почувалися своїми, а Юрій не обминає нагоди дякувати своїй батьківщині хорошими справами. Чергову з них розпочав у 2021 році, наважившись узяти в оренду сільський ставок площею 2,6 га.

«Хочеться, щоб у рідному селі все було хороше», – відповідає чоловік на мої запитання про те, з яких міркувань уже давненько живе в Луцьку, має в обласному центрі свій бізнес, пов'язаний з автомобільною справою. Але найгрішніші свої спогади, сьогодення і майбутнє цей молодий чоловік думками та мріями пов'язує із рідною Горохівщиною. Родом він із села Підбереззя. Тут свого найріднішого завше чекають-виглядають мама – вчителька сільської гімназії Клавдія Софронівна, та бабуся – Катерина Олексівна, якій, до слова, – 94 роки.

Захочемо – зможемо!

Усі фото з архіву Юрія НИЖНИКА.

Таким красивим, як у дизайнерському плані, буде ставок у Підбереззі.

Із сільського ставка підводами вивозили... сміття!

Закінчення. Початок – на с. 1

Леся ВЛАШИНЦЬ, Василь УЛІЦЬКИЙ

«ХОЧЕТЬСЯ, ЩОБ У РІДНОМУ СЕЛІ ВСЕ БУЛО ХОРОШЕ...»

Підприємець Юрій Нижник уже давненько живе в Луцьку, має в обласному центрі свій бізнес, пов'язаний з автомобільною справою. Але найгрішніші свої спогади, сьогодення і майбутнє цей молодий чоловік думками та мріями пов'язує із рідною Горохівщиною. Родом він із села Підбереззя. Тут свого найріднішого завше чекають-виглядають мама – вчителька сільської гімназії Клавдія Софронівна, та бабуся – Катерина Олексівна, якій, до слова, – 94 роки.

Батьківщина дружини пана Юрія – Оксани Нижник (артистки Волинського академічного обласного театру ляльок) – сусідніє із Підбереззям село Охоплів. Тож слово «вдома» для неї теж асоціюється з мальовничими сільськими околищами. Молоді Нижники серед односельців завжди почувалися своїми, а Юрій не обминає нагоди дякувати своїй батьківщині хорошими справами. Чергову з них розпочав у 2021 році, наважившись узяти в оренду сільський ставок площею 2,6 га.

«Хочеться, щоб у рідному селі все було хороше», – відповідає чоловік на мої запитання про те, з яких міркувань уже давненько живе в Луцьку, має в обласному центрі свій бізнес, пов'язаний з автомобільною справою. Але найгрішніші свої спогади, сьогодення і майбутнє цей молодий чоловік думками та мріями пов'язує із рідною Горохівщиною. Родом він із села Підбереззя. Тут свого найріднішого завше чекають-виглядають мама – вчителька сільської гімназії Клавдія Софронівна, та бабуся – Катерина Олексівна, якій, до слова, – 94 роки.

тання про те, з яких міркувань уже давненько живе в Луцьку, має в обласному центрі свій бізнес, пов'язаний з автомобільною справою. Але найгрішніші свої спогади, сьогодення і майбутнє цей молодий чоловік думками та мріями пов'язує із рідною Горохівщиною. Родом він із села Підбереззя. Тут свого найріднішого завше чекають-виглядають мама – вчителька сільської гімназії Клавдія Софронівна, та бабуся – Катерина Олексівна, якій, до слова, – 94 роки.

Батьківщина дружини пана Юрія – Оксани Нижник (артистки Волинського академічного обласного театру ляльок) – сусідніє із Підбереззям село Охоплів. Тож слово «вдома» для неї теж асоціюється з мальовничими сільськими околищами. Молоді Нижники серед односельців завжди почувалися своїми, а Юрій не обминає нагоди дякувати своїй батьківщині хорошими справами. Чергову з них розпочав у 2021 році, наважившись узяти в оренду сільський ставок площею 2,6 га.

«Хочеться, щоб у рідному селі все було хороше», – відповідає чоловік на мої запитання про те, з яких міркувань уже давненько живе в Луцьку, має в обласному центрі свій бізнес, пов'язаний з автомобільною справою. Але найгрішніші свої спогади, сьогодення і майбутнє цей молодий чоловік думками та мріями пов'язує із рідною Горохівщиною. Родом він із села Підбереззя. Тут свого найріднішого завше чекають-виглядають мама – вчителька сільської гімназії Клавдія Софронівна, та бабуся – Катерина Олексівна, якій, до слова, – 94 роки.

Батьківщина дружини пана Юрія – Оксани Нижник (артистки Волинського академічного обласного театру ляльок) – сусідніє із Підбереззям село Охоплів. Тож слово «вдома» для неї теж асоціюється з мальовничими сільськими околищами. Молоді Нижники серед односельців завжди почувалися своїми, а Юрій не обминає нагоди дякувати своїй батьківщині хорошими справами. Чергову з них розпочав у 2021 році, наважившись узяти в оренду сільський ставок площею 2,6 га.

«Хочеться, щоб у рідному селі все було хороше», – відповідає чоловік на мої запитання про те, з яких міркувань уже давненько живе в Луцьку, має в обласному центрі свій бізнес, пов'язаний з автомобільною справою. Але найгрішніші свої спогади, сьогодення і майбутнє цей молодий чоловік думками та мріями пов'язує із рідною Горохівщиною. Родом він із села Підбереззя. Тут свого найріднішого завше чекають-виглядають мама – вчителька сільської гімназії Клавдія Софронівна, та бабуся – Катерина Олексівна, якій, до слова, – 94 роки.

Батьківщина дружини пана Юрія – Оксани Нижник (артистки Волинського академічного обласного театру ляльок) – сусідніє із Підбереззям село Охоплів. Тож слово «вдома» для неї теж асоціюється з мальовничими сільськими околищами. Молоді Нижники серед односельців завжди почувалися своїми, а Юрій не обминає нагоди дякувати своїй батьківщині хорошими справами. Чергову з них розпочав у 2021 році, наважившись узяти в оренду сільський ставок площею 2,6 га.

ВОЛИНЬ

Нікава

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

ШАНОВНІ НАШІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ!

Із 7 жовтня 2024-го Укрпошта вже проводить передплату на газети та журнали на 2025 рік.

Щоб і надалі залишатися зі своїми улюбленими виданнями, запрошуємо вас завітати у відділення поштового зв'язку або звернутися до вашої листоноші.

Для зручності повідомляємо інформацію про вартість* видань ТзОВ «Газета Волинь».

Для передплатників із Волинської області:

«ВОЛИНЬ» (ІНДЕКС – 30000)

► на 1 міс. – 50 грн;
► на 3 міс. – 150 грн;
► на 6 міс. – 300 грн;
► на 12 міс. – 600 грн.

«ВОЛИНЬ» (ІНДЕКС – 61136);

● на 1 міс. – 50 грн;
● на 3 міс. – 150 грн;
● на 6 міс. – 300 грн;
● на 12 міс. – 600 грн.

«ЦІКАВА ГАЗЕТА НА ВИХІДНІ» (ІНДЕКС – 60304)

► на 1 міс. – 48 грн;
► на 3 міс. – 144 грн;
► на 6 міс. – 288 грн;
► на 12 міс. – 576 грн.

«ЦІКАВА ГАЗЕТА НА ВИХІДНІ» (ІНДЕКС – 60307)

● на 1 міс. – 50 грн;
● на 3 міс. – 150 грн;
● на 6 міс. – 300 грн;
● на 12 міс. – 600 грн.

«ТАК НІХТО НЕ КОХАВ» (ІНДЕКС – 86771)

► на 1 міс. – 15 грн;
► на 3 міс. – 45 грн;
► на 6 міс. – 90 грн;
► на 12 міс. – 180 грн.

«ТАК НІХТО НЕ КОХАВ» (ІНДЕКС – 60779)

● на 1 міс. – 15 грн;
● на 3 міс. – 45 грн;
● на 6 міс. – 90 грн;
● на 12 міс. – 180 грн.

«ЧИТАНКА ДЛЯ ВСІХ» (КОЛЬОРОВИЙ КАЛЕНДАР НА 2025 Р.)

ВОЛИНЬСЬКА ОБЛАСТЬ (ІНДЕКС – 60780)
РЕШТА РЕГІОНІВ УКРАЇНИ (ІНДЕКС – 86772)

► Вартість передплати – 12,00 грн.

* Розцінки зазначені без урахування вартості приймання передплати Укрпоштою.

Нагадуємо, що передплатна кампанія триватиме до 25 грудня 2024 року (для загальнодержавних медіа) та до 27 грудня 2024 року – для місцевих видань.

Вступивши в право господаря-орендаря, пан Юрій другого дня власноруч вийняв із води чийсь невід і показаво спалив його.

Поки що на дизайнерському плані, навколо водойми в центрі села дуже гарно виглядають 12 відпочинкових зон. У кожній передбачено бесідку, мангал, дитячу гойдалку і пірс. До речі, на став-

пустив декілька мальків! Наразі, щоб прогледувати те рибне «царство», протягом року потрібно 18 тонн корму. З поваги до земляка та його планів зберегти підберезівський ставок як окрасу села, потрібним харчем (зерновими відходами) допомагають друзі-хлібороби: односельці – Віталій Нечипорук і Олександр Дорошук, та Олександр Степанок – із Лемешева.

Просимо людей, аби не шкодили, не дивилися на ставок, як на місце для заголів риби, а – на затишний простір для відпочинку з сім'ями, родинами, друзями, – вірить орендар у розуміння, культуру, гідність земляків. А ще адресує щирі вдячності за мудру співпрацю, вболівання про рідне село та громаду Горохівському міському голові Вікторію Годіку та старості Підберезівського старостинського округу Вікторію Коритку.

Р.С. А велика риболовля на невпізнанному гарному ставку в селі Підбереззя таки вже була! Цьогоріч, останнього вереснього дня, сюди вперше приїхала, з міст Горохова, Луцька, Нововолинська, а також – із селища Мар'янівка, учас-

У середньому в світі 54% опитаних бажають перемогти Україні і лише 20% – росії. Такі результати опитування міжнародної кампанії «GlobeScan», проведеного у 30 країнах світу. При цьому прихильники росії переважають у 5 важливих країнах Півдня: Єгипет, Індія, Індонезія, Саудівська Аравія, В'єтнам. Але в 25 країнах перевагу мають ті, хто підтримують Україну (Мексика, Бразилія, Південна Африка тощо).

До Українського легіону в Польщі подали заявки понад 500 добровольців, які живуть в різних країнах. 90% заявок надійшло від чоловіків, ще 10% – від жінок.

У період з 1 січня – 31 жовтня 2024 року у Волинській області сталося 748 ДТП із постраждалими. 76 людей загинуло, а це 947 – отримали травми різного ступеня тяжкості. Найчастіше аварії з постраждалими траплялися у суботу. Найбільша кількість дорожньо-транспортних пригод з постраждалими припадає на 21-шу годину (28 % від усіх ДТП із постраждалими).

3 1 січня 2025 року учителі отримають щомісячну надбавку в 1000 гривень (1300 гривень до сплати податків), а з 1 вересня 2025-го суму збільшать до 2000 гривень (2600 гривень до сплати податків).

Росіяни пошкодили греблю Курахівського водосховища. Цей удар потенційно несе загрозу жителям населених пунктів на річці Вовчий – як на Донеччині, так і на Дніпрощині. Рівень води у річці в межах Великоновосільської громади піднявся на 1,2 метра. Підтоплень житла наразі не зафіксовано.

Президент Південної Кореї Юн Сок Іоль заявив, що не виключає надання зброї безпосередньо Україні. Рішення про це залежатиме від «рівня залучення Північної Кореї» у війну росії проти України.

* Ця публікація підготовлена у співпраці з Українською Асоціацією Медіа Бізнесу та за підтримки ЮНЕСКО за фінансуванням народу Японії. Автори несуть відповідальність за вибір і виклад фактів, що містяться в цій публікації, а також за висловлені думки, які не обов'язково належать ЮНЕСКО та жодним чином не зобов'язують Організацію.

■ Пульс тижня

Вибіг з автівки й утікав із незаконною зброєю

Нині чоловік перебуває в ізоляторі тимчасового тримання

Любов ВОЛИНЮК

Інцидент трапився 10 листопада у Ковелі. Наряд патрульної поліції зупинив за порушення ПДР водія KIA Carens. Під час зупинки з автомобіля раптово вибіг пасажир та почав тікати в невідомому напрямку. За кілька десятків метрів громадянина наздогнали й затримали. На місце прибула слідчо-оперативна група Ковельського районного управління поліції. Як з'ясувалося, чоловік утікав не просто так: у нього вилучили обріз з мисливської рушници без належного дозволу, а також – патрони 12 калібру. Фігуранта затримали в процесуальному порядку. Це – 40-річний ковельчанин. За процесуального керівництва прокуратури, йому буде оголошена підозра за ч. 1 ст. 263 Кримінального кодексу України. ■

На митниці службовий собака знайшов у водія наркотики

У пункті пропуску «Ягодин» під час огляду вантажного автомобіля MAN, який прямував на виїзд з України, службовий собака зреагував на особисті речі водія

Любов ВОЛИНЮК

Під час детального огляду кабіни вантажівки в сумці 36-річного волинянина прикордонники виявили паперовий згорток із речовиною рослинного походження, схожою на канабіс. Охоронці кордону на місце події викликали представників Національної поліції. Правоохоронці вилучили виявлену речовину та направили її на експертизу. ■

За контрабанду підакцизних товарів, зберігання зброї та наркотиків відповість у суді

На Волині судитимуть жителя Ковеля за контрабанду та незаконне придбання, зберігання, транспортування з метою збуту та збуту незаконно виготовлених підакцизних товарів, легалізації ним доходів, одержаних злочинним шляхом, незаконного поводження зі зброєю і боєприпасами, а також незаконне придбання й зберігання без мети збуту наркотичних засобів

Любов ВОЛИНЮК

За даними слідства, чоловік налагодив схему ввезення з-за кордону та реалізації в Україні електронних сигарет. Товар ввозився без декларування та митного оформлення, надалі ж реалізовувався по всій території країни. Кошти, отримані від незаконних обороток, чоловік легалізовував, використовуючи їх для особистих потреб. Під час санкціонованих судом обшуків в офісному приміщенні, де зберігався товар, а також в оселі та автомобілі волинянина, правоохоронці виявили й вилучили електронні сигарети та рідини до них, незареєстровану вогнепальну зброю, набой та канабіс. Вартість незаконно ввезеного в Україну товару – близько 1,5 мільйона гривень. ■

Вранці 11 листопада окупанти влучили балістичною ракетою у багатоповерхівку в Кривому Розі. Внаслідок влучання зруйновано під'їзди з п'ятого до першого поверху. Одразу повідомили, що постраждали 14 осіб. Згодом стало відомо, що з-під завалів пошкодженої ракетою багатоповерхівки дістали тіло жінки і її трьох дітей – Кирила, 10 років, Демиди, 2,8 років, та 2-місячної Уляни. З родини вижив лише батько, який вийшов в іншу кімнату.

■ Кримінальне читиво

Рівненський підприємець завозив через Ягодин 105 китайських мотоциклів з росії

Прикордонники Волинського загону спільно з працівниками митниці припинили спробу завезення на територію нашої країни партію китайських мотоциклів марки «Rottor»

Любов ВОЛИНЮК

Іх через пункт пропуску «Ягодин» намагався провезти 46-річний водій автомобіля «Сканія». У прикордонників виникли підозри щодо цього вантажу і тому транспортний засіб був виведений із загального потоку для проведення поглибленого огляду. Як згодом з'ясувалося, з метою уникнення заборони на ввіз, у документах на вантаж приховувався маршрут переміщення цього товару. Рівненський підприємець вказав, що вони їхали до Польщі морем і навіть надав начебто «коносамент». Однак під час митного контролю було виявлено, що ці мотоцикли переміщувалися з Китаю транзитом росії. Експерти зазначають, що в ході розслідування цього інциденту до справи можуть долучити статтю про фінансування тероризму, оскільки сплачено за послуги по транзиті вантажу територією росії.

Фотоподпис із сайту auto.24tv.ua.

том залізницею через територію країн-агресорок рф та республіки білорусь

Співробітники Держмитслужби вилучили товар. Його оціночна вартість становить 1 мільйон 900 тисяч гривень. Нагадаємо, що в Україні з 2022-го року діє заборона імпорту будь-яких товарів з російської федерації, в тому числі тих, що переміщуються транзитом. Остаточні висновки будуть встановлені у ході розпочатого провадження, а рішення в адміністративній справі за протоколом про порушення митних правил прийматиме суд. Додатково митники скерували до правоохоронців повідомлення про правопорушення, що містить ознаки злочину. Попередньо його кваліфіковано за ст. 201-4 Кримінального кодексу (контрабанда підакцизних товарів). ■

■ Святе і грішне

У речах пасажирки автобуса виявили старовинну ікону

Прикордонники Волинського загону, спільно з митниками, в пункті пропуску «Ягодин» виявили ікону, яка, можливо, є культурною цінністю

Любов ВОЛИНЮК

Цей предмет старовини знайшли під час оформлення рейсового автобуса «Київ - Новий Двір Мазовецький». Ікону, датовану 1880 роком, в особистих речах везла пасажирка, 37-річна жителька Харківщини, яка їхала до Польщі. Знахідку вилучили працівники митниці. Чи становить вона культурну або історичну цінність, встановить експертиза. ■

Фото: Західне регіональне управління Держприкордонслужби України-Західний кордон.

Ікона, датована 1880 роком.

■ У номер!

У 18-річної українки службовий собака винюхав наркотики

Заборонену речовину прикордонники знайшли під час огляду автобуса «Київ – Таллінн», який прямував за кордон через пункт пропуску «Ягодин»

Любов ВОЛЯНЮК

Заборонено!

явили згорток із речовиною рослинного походження, ймовірно, канабісом. Про цю знахідку прикордонники повідомили співробітників Нацполіції. Виявлену речовину правоохоронці вилучили та направили на експертизу. ■

■ 3 роси і води!

Все життя наполегливо працювала: волинянці виповнилося 100 років

9 листопада такий поважний ювілей відзначила жителька села Приріччя Євгенія Йосипівна Оверчук

Леся КВІТКА

Пані Євгенія пережила Другу світову війну, подолала повоєнні лихоліття, часи поневірянь, чимало життєвих випробувань. Доля її не була легкою: під час війни опинилася в Німеччині, де довгих три з половиною роки тяжко працювала на примусових роботах. Перебуваючи в неволі, зустрілася з майбутнім чоловіком. Згодом народила троє дітей – дві доньки та сина. Має 7 онуків, 22 правнуки, 4 праправнуки. Все життя Євгенія Йосипівна наполегливо працювала. Рідні оточують увагою і турботою свою бабусю – берегиню роду. Довгожительку із такою поважною датою привітали керівники Вишнівської громади та працівники культури, вручили іменинниці подяку, квіти й інші подарунки. Бажаємо ювілярці міцного здоров'я. Нехай Господь благословляє її великими милостями і дарує ще багато літ під мирним небом. ■

Має 7 онуків, 22 правнуки, 4 праправнуки.

Рідні оточують увагою і турботою свою бабусю – берегиню роду.

■ Фоторепортаж

Поки не накрив сніг: в Нацпарку «Прип'ять–Стохід» прибирають рекреаційні зони

Осінні пейзажі тут – просто чарівні, лише сміття є зайвим!

Любов ХВАС

Газета «Волинь» надрукувала серію репортажів про екологічні толоки, які проводили разом з місцевими активістами цієї осені у Шацькому краї. Адже від того, в яких екологічних умовах проживають і відпочивають люди, залежить їхнє здоров'я і життя. А оскільки наша Волинь – мальовничий край озер і лісів, які є візиткою нашої області, тому дуже хотілося б, щоб гості, які приїжджають до нас справді сприймали його як неповторний, говорили про нього, «де ще знайти таку красу, як в казці намальовану...», як співають у славні нашого краю – пісні «Волинь моя»:

«Поліський краю дорогий,
Мені ти був колискою.
Озер блакить і синь лісів
Для мене став ти піснею...».

Тому дуже зраділи, коли цими днями отримали приємну інформацію від наших давніх друзів із Любешівщини – працівників Національного природного парку «Прип'ять–Стохід», які провели чергову акцію

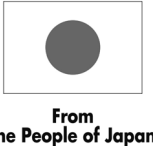
Щоб позбирати сміття на своїй території, працівникам Люб'язівського ПНДВ довелося добиратися на човнах.

з прибирання навколишніх територій від сміття. «Незважаючи на перші приморозки, природоохоронці обстежують та прибирають рекреаційні пункти. Нещодавно працівники

роботи та рекреації, а також Службою державної охорони (СДО), очистили від сміття зони відпочинку, що знаходяться на території відділення. Працівники парку дбають про затишок та комфорт відпо-

но довго будуть чистими», – зазначають в Національному природному парку «Прип'ять–Стохід». ■

* – Ця публікація підготовлена у співпраці з Українською Асоціацією Медіа Бізнесу та за підтримки ЮНЕСКО, за фінансування народу Японії. Автори несуть відповідальність за вибір і виклад фактів, що містяться в цій публікації, а також за висловлені думки, які не обов'язково належать ЮНЕСКО та жодним чином не зобов'язують Організацію.

From the People of Japan

«Працівники парку дбають про затишок та комфорт відпочивальників і просять цінувати те, що зроблено з турботою.»

Люб'язівського природоохоронного науково-дослідного відділення (ПНДВ), спільно з відділом еколого-освітньої

чивальників і просять цінувати те, що зроблено, з турботою. Залишається сподіватися, що всі ці місця максималь-

■ Вікно у світ

Триває підрахунок пернатих у Національному природному парку «Прип'ять–Стохід», які летять зимувати

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Цьогоріч осіння міграція птахів, зазначають спеціалісти, була незвичною, майже непомітною. Але, як завжди, павутинними сітками вони відловлювали пернатих, яких кільцювали з метою визначення їх переміщення до місць зимівлі.

Уже традиційно з кінця вересня і впродовж жовтня долучився до підрахунку птахів заступник директора з наукової роботи Національного природного парку «Прип'ять–Стохід» Михайло Химин. Цими дня-

У Сваловичах уперше закільцювали снігурів

Фото Михайла ХИМИНА.

Пернатих кільцюють з метою визначення їх переміщення до місць зимівлі.

ми він поінформував, що нещодавно у селі Сваловичі на Любешівщині вперше на території парку відловлено і закільцьовано снігурів звичайних (Pyrrhula pyrrhula).

«Снігур на території НПП «Прип'ять–Стохід» є рідкісним гніздовим і звичайним перелітним птахом.»

Михайло Химин, зокрема, зазначає, що снігур на території НПП «Прип'ять–Стохід» є рідкісним гніздовим і звичайним перелітним птахом. Тим часом майже вся територія України входить у його зимовий ареал. ■

■ Надійна зміна

Майбутні випускники – учасники проекту «Ядерна школа РАЕС»

Учні Маневицького ліцею №2, Маневицького ліцею №1 імені Героя України Андрія Снітка, ОЗЗСО «Цмінівський ліцей» та Великоблунківського ліцею побували на Рівненській атомній електростанції, що у місті Вараші

Богдана КАТЕРИНЧУК

Вони мали змогу ознайомитися з цікавими фактами про розвиток атомної енергетики, принципами роботи основного обладнання підприємства, а також поспілкуватися з керівництвом РАЕС.

На промисловому майданчику Рівненської АЕС старшокласникам організували екскурсію біля градирень та розповіли про при-

Старшокласникам організували екскурсію біля градирень та розповіли про призначення гідропоруд.

Фото із сайту Маневицької селищної ради.

значення гідропоруд. Крім того, діти побували у турбінному відділенні 1-го й 2-го енергоблоків. Така участь в проєкті «Ядерна школа

РАЕС» для учнів територіальних громад зони спостереження атомної станції буде продовжена під час весняних шкільних канікул. ■

■ Пульс тижня

«Наближаємо Перемогу разом»

Така благодійна акція триває у Маневицькій громаді

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Минулої неділі у селах Велика Ведмежа та Нові Підцаревичі відбулися концерти за участі творчих колективів Центру культури та дозвілля, місцевих аматорів сцени представників релігійних громад.

Багатолюдно було на цих мистецьких заходах. Присутні аплодували аматорам сцени за майстерне виконання українських літературних та фольклорних творів. Кожен зробив свій внесок на підтримку Збройних Сил України. Завдяки спільним зусиллям вдалося зібрати понад 20 000 гривень, які буде спрямовано для воїнів-земляків. ■

Прокурори в суді домоглися справедливого рішення

За втручання прокуратури Прилісненський ліцей, що на Маневиччині, виплатить випускниці, позбавленій батьківського піклування, одноразову грошову допомогу

Наталія МУРАХЕВИЧ

Волинський окружний адміністративний суд задовольнив позов Камінь-Каширської окружної прокуратури про зобов'язання Прилісненського ліцею нарахувати та виплатити цьогорічній випускниці з числа дітей, позбавлених батьківського піклування, одноразову грошову допомогу.

Прокурори з'ясували, що, попри вимоги чинного законодавства, згідно з якими випускникам навчальних закладів, які мають статус дітей, позбавлених батьківського піклування, виплачується грошова допомога в розмірі не менш як шість прожиткових мінімумів для осіб відповідного віку, така допомога дитині виплачена не була. ■

Несправність пічного опалення ледь не призвела до біди

У Камінь-Каширському районі рятувальники разом із працівниками місцевої пожежної охорони ліквідували пожежі в житлових будинках

Богдана КАТЕРИНЧУК

У селі Селісок Любешівської громади пожежа трапилася близько опівночі. Вогонь охопив покрівлю і перекриття, поширився на сайдингове облицювання будівлі. На місці події працювали рятувальники 12-ї ДПРЧ селища Любешів та пожежні команди сіл Судче і Залізниці. Через дві години загоряння було ліквідоване. За попередніми даними, до пожежі призвела несправність пічного опалення.

Горів житловий будинок і в Маневичах. На місце виклику спрямували рятувальників 13-ї ДПРЧ селища. На момент їх прибуття вогонь охопив дах будівлі. Рятувальники за допомогою двох водяних стволів приборкали горіння, о 7:38 пожежу було повністю ліквідовано.

Попередня причина обох пожеж, в яких обійшлося без потерпілих, – несправність пічного опалення. ■

У селі Залізниця на Любешівщині близько 18-ї години в канаву впав трактор та придушив водія. Медики екіпажу швидкої допомоги, які примчали на місце ДТП, 20 хвилин проводили чоловіку серцево-легеневу реанімацію, але, на жаль, безрезультатно.

■ Редакційний щоденник

Молодий «Рядовий» на солдатську долю не нарікає

Чим переймалася і з чого дивувалася упродовж останнього часу редактора відділу інформації газети «Волинь» **Леся ВЛАШИНЕЦЬ**

...ІЗ ВІРНОСТІ ЧОТИРИЛАПОГО БІЙЦЯ

Фронтові історії вражають. Навіть розказані в телефонну слухавку, вони хвилюють до сліз втратами Героїв, заставляють безперестанно перейматися мріями солдатів повернутися додому, уявляти їхні думки та молитви перед «нулем», мороз, окопи, смертоносні грози з снарядів, мінометного вогню... Хоча саме про жах ворожих атак навіть мої найкращі друзі-захисники воліють мовчати. Поміж тим охоче розповідають про свої буденні цікавинки.

– Глянь, яких маю друзяк – Барсика й Валета. Вони в нас «на балансі». Приблудилися звідкілясь такими маленькими, що вміщалися в долоню. Виросли вже. Возимо їх з собою навіть на ротацію, – розказує поміж іншим вдвогін за світлиною з чималими собацорами військовослужбовець 100-ї окремої механізованої бригади **Анатолій Савчук** родом із села Печихови **Горохівської територіальної громади**.

«Фраза відомого письменника **Іллі Еренбурга «Побачити Париж та померти!» завжди звучала для мене магічно.**»

А від мого 54-річного кума, **Горохівчанина Ігоря Єлісеєва**, котрий від Великодня цього року служить у 118-й окремій механізованій бригаді, теж не відходить чорно-білий красунчик – «трофей» його бойового побратима й сусіда по бліндажах **Руслана з Львівщини**.

Чи не всі, хто ділить із цим бійцем стіл, окопи й бойові поля, знають місце народження його чотирилапого друга. **Руслан** знайшов

На площі Згоди у Парижі я почула з вуст вуличного музиканта: «Я просто хочу спитати тебе, чому ти настільки красива?».

те щеня в місті **Путівлі Сумської області**, щойно воно з'явилося на світ. Крихітному, безпомічному, сліпому створінню рятівник дав кличку «**Рядовий**», яка буквально не обіцяла легкого життя.

Та, схоже, молодий «**Рядовий**» на солдатську долю теж не нарікає. Хіба що дуже нервує, коли господар збирається на «нуль»,

постелі, а очима – до дверей настільки, що, здавалося, ніяка сила не зведе його звідти. Мабуть, шукав усім еством тепла справжнього друга...

Три тижні поспіль «**Рядовий**» мало що їв навіть із рук **Ігоря Єлісеєва**, кращого друга свого хазяїна. Розумник зрідка за потреби виходив надвір, та й миттю повертався на **Русланові** нари, а його з них уже ніхто й не проганяв.

...Похід на «нуль» затагнувся. Аж через три тижні господар зайшов у «дім». Став на порозі втомленим до невпізнанності, та «**Рядовий**» признав би те обличчя навіть серед тисяч чоловіків.

Ігор Єлісеєв каже, що щирість цієї зустрічі не вмістилася б в усіх словах світу, призначених описати її. Він пробачив «**Рядовому**» навіть розірвані ним кросівки (на радощах пес хотів поділитися з господарем всім, що протягом кількох днів траплялося йому на очі).

Нині бойові побратими й пес несуть службу на новому місці. Дружелюбний «**Рядовий**» теж усюди приживається швидко. Він

Ось він – наш «Рядовий»!

навіть знайшов собі кудлату подружку та друга, та чи пощастить їм так, як пощастило йому з господарем, сказати важко.

Сумних до болю історій із цього приводу через війну, на жаль, теж багато.

...ЩО ПОБАЧИЛА – І... ЗАЛИШИЛАСЯ ВРАЖЕНОЮ, АЛЕ ЖИВОЮ

Фраза відомого письменника **Іллі Еренбурга «Побачити Париж та померти!»** завжди звучала для мене магічно, настільки хотілося відкрити для себе це місто кохання, неперевершеного шарму, романтики, мистецтва, моди, розваг, елегантності, шопінгу... Хай там що, помирати, звісно, не збиралася, але й розчаровуватися, наслукавшись непереверених фактів про крадіжки у метро чи паризькі брудні вулиці, теж не хотілося.

...Я познайомилася з Парижем, коли осінь ледаче мережила всі дерева своїм золотом, ніби милостиво дозволяла їм ще хизуватися зеленим літнім вбранням. Описувати красу та велич мегаполіса цієї пори не візьмуся навіть найгарнішими словами. З нього просто неможливо забути жодного кроку на, до слова, взірцево чистих вулицях у центрі. Читати з картин у **Луврі** історію світу, людських стосунків, поразок, перемог, дивитися на «**Джоконду**» та вечірнє сяйво **Ейфелевої вежі** хочеться нескінченно. Було незабутньо на автентичному **Монмартрі**, у **Люксембурзькому** та **саді Тюільрі**, біля монументального **Нотр-Дам-де-Парі**, на мостах швидкоплинної **Сени**, площах, вулицях і вуличках – усіх різних настільки, що навіть туристу важко заблукати серед визначних місць. З жіночої цікавості не

обминула і **Єлісейські поля**, що славляться **Тріумфальною аркою**, архітектурою, квітами й розкішню ресторанів, безліччю магазинів та галерей. Для європейців ціни не «кусаються», із зарплатами пересічних українців шопінг починати не варто.

Серед гомінкого міського говору часто-густо бриніла рідна українська мова, а ще частіше – осоружна російська. У **Луврі** не могла не заговорити до гурту юних дівчат, як з'ясувалося, киянок, котрі живуть у **Франції** з початку війни в **Україні**, а на площі **Згоди** ноги самі повернули до молодого вуличного співака, який, акомпануючи собі на гітарі, виспівував пісню **тернопільського рок-гурту «СКАЙ»** «Тебе це може вбити», а відтак – пісні **Святослава Вакарчука** та його «**Океану Ельзи**».

«Мої батьки – з **Житомира**, а я вже тут народився», – вступає він у кількахвилинну розмову, зачувши моє питання українською. Поміж тим впіймала себе на думці, що почуваючись протягом чотирьох днів «мадам», не побачила ніде жодного прапора **України**, пригадавши, що синьо-жовтим знаменом як символом підтримки нашої країни в воєнні роки втішалася, скажімо, в **Барселоні**, **Стокгольмі**, **Порту** чи **Амстердамі**. Не хочу за це грішити на всіх тамтешніх жителів, бо не всюди ж була. І **Франція** пообіцяла підтримати план перемоги **України** та співпрацювати з українськими чиновниками, про що недавно заявив міністр закордонних справ **Франції Жан Ноель-Барро** під час візиту до **Києва**! А ось повага, скажімо, **парижан** до своєї мови вразила неймовірно. Починаючи з аеропорту, доводилося **англійською** допитуватися про транспорт та інші туристичні потреби. Зачувши її, місцеві (і не лише мені) допомагали порадами, та якось, м'яко кажучи, мляво й не надто гостинно. Знала про те, що **французькі** воліють розмовляти рідною мовою і поважають за це туристів, та навіть відчувши від цього дискомфорт, віддала належне гідності цього народу думкою: «**Молодці! Дай, Боже, всім російськомовним співвітчизникам, які звуть себе українцями, такої далекоглядної мудрості!**». ■

РЕКЛАМА

АДВОКАТ
консультація
БЕЗПЛАТНО
099.413.00.54
viber.068.691.21.28

Свідчення 31П 002973 від 21.06.2024р.

РЕКЛАМА

НОГИ БОЛЯТ ВІД РАН ТА НАБРЯКІВ

- Виникнення ран; застій лімфи;
- набряк однієї або обох ніг до колін та вище,
- Обмежене пересування

Флебодекс - спеціалізована система, спрямована на усунення всіх типів набряків ніг та рубцювання незагойних, складних трофічних, діабетичних ран

Флебодекс допоможе:

- Повністю зарубцювати рани та виразки;
- Повністю усунути втрату чутливості у ступнях ніг (парестезію);
- Повністю припинити руйнування капілярів;
- Повністю усунути венозну та лімфатичну недостатність;
- Повністю усунути набряки та тяжкість в ногах

Флебодекс - надійний помічник проти виразок та набряків!

Консультація та замовлення по тел.: **(068) 157-95-33, (093) 768-20-24**

Не є лікарським засобом. Дієтична добавка. Висновок сан-епід. експертизи №07.05.02-03/752141 від 25.12.2021 р. Перед використанням проконсультуйтеся з лікарем і ознайомтеся з інструкцією

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ

Є у наявності, а також на замовлення: балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні. Вироби з дерева на замовлення (надвірні туалети, буди для собак та інше). Доставка. Тел.: 066 294 59 53, 097 815 45 05.

П.П. БУРМАКА Н.П.

16, 23, 30 листопада.

ефективне лікування від

**АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,
ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ,
НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ**

лікування - анонімно

www.nadiya.com.ua

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):
тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,
098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1
(0472) 63-16-16, 63-25-28

Працюємо за попереднім записом. Ліц. АВ №539362 МОЗУ від 22.04.10

РОБОТА

Запрошуємо на роботу на нове будівництво в Луцьку мулярів. Хороші умови та гідна оплата праці.

Тел.: 095 661 25 43,
097 501 25 40

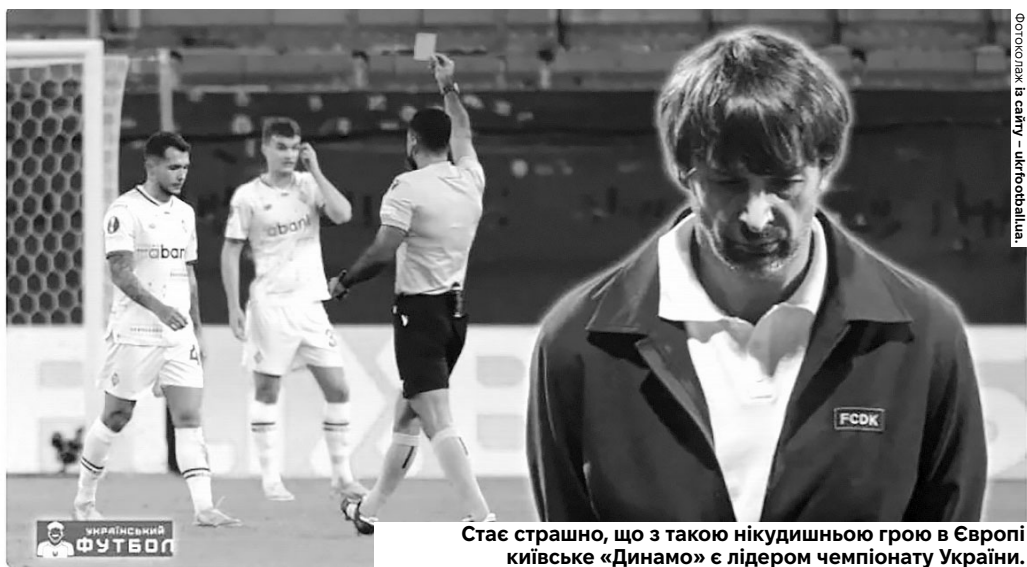
НА РОБОТУ ПОТРІБЕН ВЕРСТАЛЬНИК ГАЗЕТИ

Вимоги: базова комп'ютерна грамотність, володіння основними програмами верстки: Adobe InDesign, QuarkXPress, Adobe Pagemaker, Corel Ventura, Photoshop, Illustrator, креативність.

Резюме надсилати на електронну пошту: volyn@i.ua.

■ Спорт

«Зараз Шовковський добрих слів
буде чути менше за критику»

Стає страшно, що з такою нікудишною грою в Європі киявське «Динамо» є лідером чемпіонату України.

Фотозображення з сайту - ukfball.com.ua

Колишній півзахисник та головний тренер «Динамо» Олександр Хацкевич в ексклюзивному інтерв'ю «Українському футболу» прокоментував розгромну поразку киян у матчі 4-го туру Ліги Європи від угорського «Ференцвароша» з рахунком – 0:4

Віктор ГЛУХЕНЬКИЙ

показало найгіршу гру у сезоні?..
– Все вирішило швидке вилучення Владислава Ду-

кажіть, проти «Ференцвароша» «Динамо»

Українська Прем'єр-Ліга. Результати матчів 13 туру:
«Чорноморець» – «Ворскла» – 0:1, «Лівий берег» – «Інгулець» – 0:0, «ЛНЗ Черкаси» – «Оболонь» – 0:1, «Олександрія» – «Карпати» – 3:0, «Колос» – «Кривбас» – 1:1, «Верес» – «Рух Львів» – 2:0, «Шахтар» – «Зоря» – 3:1, «Динамо» – «Полісся» – 2:1.

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ УПЛ НА РАНОК 13 ЛИСТОПАДА:							
№	Команда	І	В	Н	П	ЗП	О
1.	«Динамо» (Київ)	12	10	2	0	29:9	32
2.	«Олександрія» (Олександрія)	12	10	2	0	21:7	32
3.	«Шахтар» (Донецьк)	12	8	2	2	31:12	26
4.	«Полісся» (Житомир)	12	6	4	2	20:10	22
5.	«Кривбас» (Кривий Ріг)	12	5	4	3	13:11	19
6.	«ЛНЗ Черкаси» (Черкаси)	13	5	3	5	15:18	18
7.	«Карпати» (Львів)	13	5	3	5	15:17	18
8.	«Верес» (Рівне)	13	3	6	4	14:16	15
9.	«Рух Львів» (Львів)	12	3	6	3	16:9	15
10.	«Зоря» (Луганськ)	13	5	0	8	13:17	15
11.	«Колос» (Ковалівка)	13	2	7	4	8:10	13
12.	«Ворскла» (Полтава)	13	3	4	6	12:18	13
13.	«Чорноморець» (Одеса)	13	3	3	7	8:14	12
14.	«Лівий берег» (Київ)	13	2	3	8	4:17	9
15.	«Оболонь» (Київ)	13	2	3	8	6:26	9
16.	«Інгулець» (Петрове)	13	0	6	7	9:23	6

У гонці бомбардирів лідирує 26-річний півзахисник житомирського «Полісся» Олексій Гуцуляк, який забив 7 голів. Стільки ж мають ще три хавбеки: Олександр Назаренко із того ж «Полісся» – 7 голів (два з пенальті), і два гравці з донецького «Шахтаря» – Артем Бондаренко – 7 голів (1 – з пенальті) і Георгій Судаков – 7 голів (2 – з пенальті).

бінчака на 7-й хвилині. Тому говорити, що це – найгірший матч, однозначно не став би, але за результатом, – безумовно, так. Катастрофічним, як на мене, був лише другий тайм... У тому ж епізоді з червоною картою Дубінчак мав би холоднокровніше грати. М'яч уже практично вийшов за лінію поля, а він буквально полетів його «вигризати».

«Самовіддача – це добре, але куди важливіше мати здоровий глузд і холодну голову.»

Самовіддача – це добре, але куди важливіше мати здоровий глузд і холодну голову.

– Кого б ви могли назвати найкращим гравцем «Динамо»?

– Коли команда програє з таким рахунком, то важко когось виокремити. Здорово грав Георгій Бушан, особливо в першому таймі, але ж пропустив м'яча чотири рази.

– Чи можна сказати, що «Динамо» вже може забути про плей-офф Ліги Європи?

– Вже досягнуто «екватора», зіграно чотири матчі. І при цьому «Динамо» має нуль очок та мінус десять голів і займає останню позицію у турнірній таблиці Ліги Європи. Щоб вийти у плей-офф, хоча б сподіватися на це, потрібно у решті поєдинків набирати максимум – 12 очок.

Чи реально це? Не думаю. Ще у цьому році в «Динамо»

буде важкий виїзд до Іспанії на гру проти «Реал Сосьєдаду»... Зважаючи на результати, а найголовніше – гру «Динамо», яку команда показує в Лізі Європи, шанси киян на євровесну виглядають мінімальними.

– Ви чудово знаєте, як це – бути головним тренером «Динамо» і яку критику можна отримати на свою адресу, коли команда не дає необхідного результату... Чи варто поливати брудом СаШо, чи заслужив?

– Критика буде, звісно ж. І в чомусь вона – обґрунтована. Зараз добрих слів Шовковський буде чути значно менше за слова критики. Але з цим потрібно змиритися і тренеру, і хлопцям, рости й прогресувати далі.

В останніх поєдинках ми бачимо, що тренерський штаб знаходиться в пошуку оптимального складу, робить ротацію, намагається дати інколи лідерам перепочити зайвий раз, як це було з «Ромою» (0:1). Схему на гру міняють, а результату... немає. Я говорю про Лігу Європи. Зважаючи на те, що шанси на плей-офф у «Динамо» – примарні, то Шовковському вже можна експериментувати, пробувати щось нове вже на майбутнє.

ТАБЛО

Ліга чемпіонів. 4-й тур, 6 листопада, Гельзенкірхен (Німеччина). «Шахтар» (Україна) – «Янг Бойз» (Швейцарія) – 2:1 (0:1 – Імері, 27 хв.; 1:1 – Зубков, 31; 2:1 – Судаков, 41).

Команда Маріно Пушича набрала 4 очки з 12 та посідає 28-те місце у турнірній таблиці із 36-ти команд. Щоб потрапити у плей-офф, треба мати щонайменше 24-ту позицію.

Ліга Європи. Основний раунд. 4 тур. «Динамо» (Україна) – «Ференцварош» (Угорщина) – 0:4 (0:1 – Б. Варга, 54 хв.; 0:2 – Захарясен, 56; 0:3 – Б. Варга, 67; 0:4 – Салдannya, 76). Вилучення: Владислав Дубінчак, 17 хв. (груба гра).

Киявське «Динамо» – єдина команда, яка не забила ще жодного гола в Лізі Європи. 4 матчі – 4 поразки – різниця

■ Увага, конкурс!

Де знаходиться «Таємна вечерея»?

А – найвідоміший у світі годинник?

Грицько ГАРБУЗ

Ось і поєднайте ці два міста з відомим виконавцем, про якого ви всі чули.

Це я, Грицько Гарбуз, сьогодні дуже сердитий на вас, що ви так і не розгадали (ніхто!) відповідь на запитання туру № 6. Тому я його повторюю ще раз, зробивши у заголовку і підзаголовку дві значимі підказки. Тим паче, найближчим часом ця людина обов'язково потрапить у новини (це вже третя).

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ – 6» (ОСІНЬ-2024)

Сьогодні ми заховали світлинку відомого «виконавця», якого ви всі знаєте. А допоможе вийти на нього такий асоціативний ряд: тезка одного з апостолів; «Таємна вечерея»; один із найзнаменитіших годинників світу; «колобок»; дуже голосна «скала»; легендарна річка із 5 букв, оспівана найславетнішим...

Чіе фото знаходиться у гранатобузі?

Проте паралельно з цим оголошую і завдання наступного туру. Недаремно ж я ламав голову: матимете аж дві забавки на ці дні із «Цікавою газетою на вихідні» (а волиняни – ще й із «Волиню»).

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ – 8» (ОСІНЬ-2024)

«Сьогодні ми заховали слово із 7 літер, яке означає те, що відбувалося хоча б раз із нами. А настовхнула на запитання така історія.

Світлана забігає у кабінет до шефа, щось імітує руками і врешті просить подати «це». Натомість шеф, який тримав у руках книгу, несподівано випускає її з рук, і у мить, коли вона гепецься на стіл, кричить не своїм голосом: «А-а-а!».

Що за слово ми заховали у гранатобузі?

Слова-відповіді треба надіслати до 22 листопада (включно) тільки у вигляді повідомлення на телеграм-номер Грицька Гарбуза: 066 133 86 88, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Рекорд» (Ярослава Магучіх, Січеславщина).

Приємних вам пошуків без повітряних тривог! ■

м'ячів – 0:10 – і заслужене останнє 36-місце у турнірній таблиці. Валерій Лобановський перевертається у труні від такої ганьби! ■

Читайте більше про спорт – за цим QR-кодом:

■ Мистецька палітра

Нова виставка стала... сюрпризом

Таку несподівану на той момент пропозицію нещодавно отримала волинська художниця Оксана Ядчук-Мачинська від директорки Художнього музею нашого міста Зої Навроцької

Світлана ЗОЗУЛЯ

Отож, у рамках виставкового проекту «Скарбниця. Художнє життя Луцька другої половини ХХ–початку ХХІ ст.ст.», буквально за лічені дні було підготовлено експозицію з більш ніж 50-ти творів пані Оксани різних років: від 1990-х і до нинішнього, 2024-го.

Тому й назву для виставки обрали символічну – «Мій шлях. Малярство». Зібрані на ній пор-

трети, пейзажі, натюрморти у різних техніках виконання демонструють творчий поступ згаданої мисткині.

Про те, що цей рік для неї – ювілейний – мимоволі нагадували на згаданому заході її рідні, друзі, знайомі й колеги по пензлю, даруючи квіти й сувеніри пані Оксані.

Вона ж ділилася з ними не лише своєю творчістю, а й... не-

■ На поворотах долі

«Я не потрібна своїм дітям. Як жити з цим?»

– Кет, чому ти ходиш до цього дерева?
– запитав якось Генрі Катерину.
– Там добре місце для молитви, – відповіла.
Старезне дерево росло на краю його ферми. Обтріпане вітрами, з трохи сухим гілляччям, воно нагадувало жінці її долю.
– Господи, благослови землю мою святу, дітей і онуків моїх, – починала Катерина свою молитву. – І прости їх...

Ольга ЧОРНА

Генрі знімав свого ковбойського капелюха, коли Катерина молилася. Він поважав Кет і її молитву на незрозумілій йому слов'янській мові.

...Катерина збиралася додому, в Україну. Довгі п'ятнадцять років працювала у далекій Америці. Заощаджувала гроші не для себе – для дітей, а пізніше й для онуків. Рахувала: за вартість квитка додому можна купити для сина й доньки стільки всього... І відкладала побачення з батьківщиною на потім.

Коли діти вивчилися, одружилися, купили квартири, народили внуків, вирішила: час повертатися додому. До свого однокімнатного помешкання у «хрущівці». Зробить ремонт після квартирантів, купить нові меблі...

«Я повертаюся», – сказала Катерина під час розмови з донькою Галею. «Мамо, ви – жартуйте? Тут – такі ціни жахливі! Життя – дороге. У вас же внуки! Хто їм допоможе? – «заламувала руки» Галю. – Ромчин малий часто слабує. Ліки...». «Галю, твій брат має гарну роботу, його дружина також. І він допомагала», – вирадовувалася Катерина.

«Ой, мамо, ті гроші, як пісок. Та й хату ми здали квартирантам на три роки. Не виганяти ж їх тепер на вулицю. І копіяка якась «капає». Побудьте ще півтора року в Америці, поки є квартиранти. Ще трохи грошей заробите», – переконувала донька.

«Попередь ще раз квартирантів:

півтора року і ні дня більше! – відрізала Катерина. – І вчіться з Ромкою жити за власні кошти».

«Мамо, що з вами? Ви...».

Катерина більше не хотіла слухати Галю. Вона зрозуміла: ні доньці, ні синові – не потрібна. І це так неймовірно боліло! Пекло!

– І що тепер робити? – запитувала сама в себе жінка. – З роботи пішла. Через тиждень найма не помешкання маю залишити. А квиток додому? Треба зателефонувати Дороті

«Кет, – якось сказала Дороті, – або ти не маєш серця, або воно в тебе – дуже велике і неймовірно добре.

й попередити, що до аеропорту мене везти не потрібно. «Господи! Чому?» – «закричала» душа...

Коли Катерина овдовіла, Галю і Ромчик ще малими були. Важко доводилося. Надя, старша сестра, давала зі своїх дітей одяганки, з яких ті вирости, батьки підсобляли харчами. А потім...

Катерина довго не йняла віри – виграла «зелену карту». На сімейній раді вирішили: діти залишаться вдома. Ромко ось-ось десятирічку закінчить, Галю – дев'ятий клас. Вчитимуться в українських вузах. Родичі опікуватимуться дітьми. До Америки Катерина поїде сама. Попрацює, допоможе дітям вивчитися, а далі буде видно...

– Дороті, я не лечу додому! Я там нікому не потрібна! Я мушу тут залишитися ще на деякий час!

«А Катерина поспішає до старого дерева. І коли вітер жене хмари на схід, вона посилає з ними молитви на рідну землю...».

Дороті, я не можу так жити! – ридючи, казала Катерина у слухавку своїй американській подрузі.

Дороті – не з тих американок, які люблять сентименти. Але до Катерини ставилася по-особливому. Їй було шкода українки, яка

це – мої проблеми.

– Пам'ятаєш, Кет, коли ти мене запросила до своєї церкви, я сказала: «Які гарні картини!» А ти відповіла: «Це – не картини, це – ікони, це – живий Бог. Він завжди і всім допомагає». Ти купила і подарувала мені маленьку іконку. Я не вірила в Бога. Але в твоїй церкві було так гарно, так спокійно. Мені захотілося молитися, але я не вміла. Ти сказала: «Дороті, просто розмовляй з Богом. Розповідай йому, що хочеш, запитуй. Це й буде твоя молитва». Я не знаю жодної молитви. Я інколи просто розмовляю з Богом, як ти мене вчила. Я вірю: твій Бог мене чує. А ти ж віриш у Нього більше, ніж я. Ти завжди вірила. Кет, все буде добре. Ти ж віриш?».

– Люба Дороті, дякую...
– Кет, а зараз поїдемо до мене. Щось придумаємо. На роботу ти зможеш повернутися. Ах, ми запізнюємося. Має приїхати Генрі. Не хочу змушувати його чекати.

Генрі – вдівець, фермер. Його дружина померла під час пологів. Так і залишився жити сам. Чоловік давно товаришував із сім'єю Дороті. Родини Генрі і чоловіка Дороті – Джека – походили зі Скандинавії. Це й здружило їхні сім'ї.

Дороті якось сказала:

– Кет, ти подобаєшся Генрі. Але він так давно втратив дружину, що вже, здається, звик до самотності.

– Дороті, я приїхала в Америку не шукати чоловіка. Я приїхала працювати.

– У твоїй країні всі жінки відмовляються від особистого життя?

– Я – щаслива...
– Кет, я інколи тебе зовсім не можу зрозуміти! Але якщо Генрі...

Джек, Дороті і Генрі міркували, яким чином допомогти Катерині.

– Кет, чи можу я тобі запропонувати... заручитися? І ти зможеш жити у моєму будинку у статусі нареченої, – раптом ошелешив усіх Генрі.

– Я не збираюся заміж, Генрі.

– Ми можемо бути заручені довго... Скільки захочеш...

– Кет, – аж підстрибнула майже шістдесятирічна Дороті. – Кет, любя, подумай...

Генрі то знімав, то одягав свого ковбойського капелюха – хвилювався.

– Генрі, – мовила збентежена Катерина, – я не знаю. Ми справді можемо бути заручені довго?

...Генрі подобається український борщ, який він називає, «рожевий суп». І смачне м'ясо, яке Кет чомусь називає «заєць». Й інші страви, назви яких Генрі ніяк не може запам'ятати. І море квітів біля будинку. І те, що уперше за довгі роки запросив до себе гостей на День подяки. Дороті з Джеком не могли нахвалити страви, приготовлені Кет. А неймовірний смак тієї індички він пам'ятатиме завжди...

Але найбільше йому подобається Кет – близька й далека водночас. І він сумує від однієї лише думки, що ця фантастична жінка може полетіти до своєї далекої країни і більше не повернутися.

А Катерина поспішає до старого дерева. І коли вітер жене хмари на схід, вона посилає з ними молитви на рідну землю. І смутку, і любові... ■

■ Що віщують зорі?

ГОРОСКОП НА 18 – 24 ЛИСТОПАДА

ОВЕН (21.03 – 20.04)

Не потрібно чекати ні хвилини, щоб почати робити світ кращим. Повторюйте собі цю фразу щоранку! Ви народжені, щоб творити добро, освітлювати шлях іншим... **Сприятливий день – четвер, несприятливий – вівторок.**

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)

Краще бути впевненим у хорошому результаті, ніж сподіватися на чудовий. Завжди й у всьому викладайтеся на 100%, не перекладайте відповідальність на інших. **Сприятливий день – п'ятниця, несприятливий – вівторок.**

БЛИЗНЮКИ (22.05 – 21.06)

Помоліться за близьку людину на передовій! І запам'ятайте: із сьогоднішнього дня у вашому словнику немає слова «неможливо»... **Сприятливий день – вівторок, несприятливий – субота.**

РАК (22.06 – 22.07)

Не опускайте рук після невдач, тому що вони відчиняють перед вами нові двері. Пам'ятайте: поки інші святкують перемогу, ви працюєте і стаєте сильнішими... **Сприятливий день – вівторок, несприятливий – понеділок.**

ЛЕВ (23.07 – 21.08)

Продовжуйте рухатися вперед, боротися за своє щастя, відстоювати свої мрії. Тільки тоді до вас прийде успіх... **Сприятливий день – середа, несприятливий – четвер.**

ДИВА (22.08 – 23.09)

Візьміть у середу вихідний. Бо навколо багато людей, які хочуть вашого падіння і бажають порушити вашу внутрішню гармонію. Не допускайте цього... **Сприятливий день – четвер, несприятливий – середа.**

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)

Чудеса там, де в них вірять. Успіх там, де на нього заслуговують. Банально, але факт: наші думки впливають на перебіг життя... **Сприятливий день – субота, несприятливий – п'ятниця.**

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)

Вашої молитви потребує близька людина. І вам час попросити в Бога за себе. А з тим – переведіть дух і продовжуйте боротися далі. Ви – зможете все! **Сприятливий день – понеділок, несприятливий – четвер.**

СТРІЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)

Олімпійськими чемпіонами не народжуються – ними стають. І процес цей не з легких – травми, біль, сльози... Беріть приклад із найкращих. Боляче? Терпіть! **Сприятливий день – четвер, несприятливий – неділя.**

КОЗОРИГ (22.12 – 20.01)

Успіх не звалиться з неба. Ви не отримуєте все й відразу. Але старанність і цілеспрямованість обов'язково приведуть до мети. **Сприятливий день – вівторок, несприятливий – понеділок.**

ВОДОЛІЙ (21.01 – 18.02)

Якщо по-справжньому чогось хочете, шукайте те, що допоможе цього досягти. Недарма кажуть: захочеш – знайдеш можливість, не захочеш – знайдеш сотні відмовок. **Сприятливий день – середа, несприятливий – понеділок.**

РИБИ (19.02 – 20.03)

Люди схильні засуджувати тих, кого не розуміють. Тих, хто відрізняється... Але не дійте на догоду натовпу. Працюйте над собою! **Сприятливий день – четвер, несприятливий – понеділок.** ■

ВОЛИНЬ

www.volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI

facebook.com/Volyn.ZMI

Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не підіти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «-» друкуються на правах реклами.

За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Тижневик «Волинь».

Набраний і зверстаний в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТзОВ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

Юридична адреса видавця:
43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13

volyn.nova@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

Телефони редакції:

78 07 70, 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Головний бухгалтер	Інформації
ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна	ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна
Літературний редактор	Інтернет-новин
ЗОЗУЛЯ Світлана Сергіївна	НЕКОЗ Наталія Валеріївна
Політики	Передплати і розповсюдження
УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович	ШВАБЮК Галина Іванівна
Економіки	Спеціальний кореспондент
ЛІСОВА Алла Степанівна	ХВАС Любов Володимирівна

ТзОВ «Газета «Волинь»
п/р UA833052990000026007000803281 КБ
Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ
02471695 Друк офсетний.
Обсяг 3 друк. аркуші

Передплатний індекс: 30000

Ідентифікатор медіа: **R30-02496**,
рішення від 18.01.2024 № 142.

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер»
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28. Тел.: (0352)
52-27-37. <http://la-print.com.ua>

Тираж: **9218**
Замовлення № **1238**.

Є проблема!

«Є вже цікаві фото порушників, ведемо з ними профілактичні бесіди і... поки нікого не караємо».

У Шацькій громаді оголосили війну самовільному вивозу сміття

Місцевих жителів попередили про відповідні штрафи

Алла ЛІСОВА

Постійні наші читачі, без сумніву, не пропустили серію репортажів із екологічних толок, які у співпраці із Шацьким національним природним парком, Шацьким лісовим фаховим коледжем імені В. В. Сулька, жителями громади, провели й працівники «Волині», очищаючи від сміття територію навколо озер Світязь, Велике Чорне, Пісочне і Пулемецьке.

І хоч для мешканців довколишніх сіл і селища Шацьк Ковельського району боротьба за чистоту навколишнього ландшафту є пріоритетом, проте ця новина засвідчила, що не все так просто у плані збереження довкілля.

Виконком Шацької селищної ради своїм рішенням від 11 жовтня нинішнього року заборонив вивіз сміття на полігон побутових відходів власним транспортом.

«Везли на полігон все, особливо важко було дати ради будівельним відходам. Й сам полігон вже був переповнений».

Для цього запропонували мешканцям укладати договори з КП «Добробут» за адресою: селище Шацьк, вул. Шевченка, 20 (тел.: 067 981 19 96).

У коментарі виконувач обов'язків Шацького селищного голови Богдан Тимошук пояснив:

– Рішення про такий порядок було ухвалене ще кілька років тому, але шашчани не поспі-

шали його виконувати. Везли на полігон усе, особливо важко було дати ради будівельним відходам. Й сам полігон вже був переповнений. Тому ми запропонували цивілізований європей-

ський метод: усім скористатися послугами КП «Добробут», укласти з ним угоди на вивезення сміття раз чи два на тиждень. Більше того, на полігоні встановили камери відеоспостереження.

Є вже цікаві фото порушників, ведемо з ними профілактичні бесіди, закликаємо все зробити в рамках закону і... поки нікого не

караємо. Справи з кожним днем покращуються, люди телефонують, підписують договори. Думаю, до нового року все спрацює, і вивезення сміття у селищі набуде цивілізованого характеру.

Турбота про екологію – це турбота про якість життя нашого і майбутніх поколінь. ■

* – Ця публікація підготовлена у співпраці з Українською Асоціацією Медіа Бізнесу та за підтримки ЮНЕСКО, за фінансування народу Японії. Автори несуть відповідальність за вибір і виклад фактів, що містяться в цій публікації, а також за висловлені думки, які не обов'язково належать ЮНЕСКО та жодним чином не зобов'язують Організацію.

Погода

Синоптики передбачають приліт «білих метеликів, намочених дощем»...

3 четверга на Волині – мокрий сніг із дощем

Галина ШВАБЮК

Принаймні такий прогноз погоди дає на 14 і 15 листопада обласний центр з гідрометеорології. Очікується ожеледиця. Вночі та вранці місцями туман.

Вітер західний, 5–10 м/с. Температура повітря: вночі – від 3°C морозу до 2°C тепла, вдень – від 1°C морозу до 4°C тепла.

16 і 17 листопада очікується мінлива хмарність. Без істотних опадів. Вітер південно-західний, 5–10 м/с. Температура повітря: вночі – від 2°C морозу до 3° тепла, вдень – 1–7°C тепла.

Усміхніться!

Крадій длубається у дверному замку однієї з квартир у під'їзді і раптом чує голос із динаміка поруч із дверима:

– Здрастуйте! Вас вітає система «Розумний дім»! Наскільки я розумію, ви лаштуєтеся зламати квартиру мого хазяїна. Не хвилюйтеся: я його не люблю, бо він завжди зі мною погано поводить. Тому я сам відчиню вам двері.

І справді, двері відчиняються... Крадій – шокований. Голос знову:

– Беріть мішки біля дверей, там – усе майно. Хазяїн спеціально його склав. Ладнається переїздити. Беріть швидше! Я маю чіп, який однаково через одну хвилину викличе поліцію! Мерщій! Крадій хапає мішки й прожогом тікає...

Минуло три години, хазяїн повертається додому. Голос:

– Здрастуйте, хазяїне! Сміття – винесене!

Вітаємо!

нішу, найпрекраснішу людину.

Вона подарувала життя. І за це їй – величезна подяка. Широ дякуємо за недоспані ночі, за щоденну турботу та увагу, які мають назву: безмежна материнська ЛЮБОВ!

А ще вдячні за терпіння, підтримку й життєву науку. Ви навчили нас бути чесними і порядними, добрими й чуйними, а також – старанними й працюючими.

У вашій оселі завжди панують затишок і лад. Тут – наше рідне гніздечко. До вас поспішаємо, щоб почути лагідне мамине слово, пригорнутися до вас і сказати величезне «Спасибі!» за те, що ви в нас є і ви нам дуже потрібні.

Ми вас, матусю, дуже любимо, шануємо й оберігаємо. Хочемо бачити вас тільки усміхненою, а отже – щасливою. Бажаємо прекрасного настрою, міцного здоров'я, рясних Божих благосло-

в'нь. Нехай кожен день дарує радість, тепло і нашу любов!

З повагою – чоловік
Георгій, син Юрій,
невістка Людмила,
внуки Настя та Артем.

Золоті слова

«Так, кажуть: національність – форма, і без неї можна прожити, її можна відкинути... Так, вирвіть же, вирвіть спочатку моє серце, яким я люблю, а тоді розглагольствуйте зі мною проти національності»

(Агатангел КРИМСЬКИЙ (1871–1942), найвидатніший мовознавець світу (знав їх майже 70), український історик, сходознавець, письменник і перекладач кримськотатарського походження, один із організаторів Всеукраїнської Академії Наук (1918), уродженець міста Володимира Волинської області).

2024

ЛИСТОПАД

Григорій, Дмитро, Костянтин, Пилип, Федора, Устим.

14

Четвер

День боротьби проти діабету.
Міжнародний день логопеда.
Всесвітній день якості.

Апостола Пилипа.

☀️ схід – 15:29, захід – 05:25. Зростаючий опуклий Місяць. 13-й день.
☀️ схід – 07:32, захід – 16:32. Тривалість дня – 09:00. Тривалість ночі – 15:00.

15

П'ятниця

Міжнародний день хімії.
Початок Різдвяного посту.

☀️ схід – 15:50, захід – 06:59. Повний Місяць. 14-й день.
☀️ схід – 07:34, захід – 16:31. Тривалість дня – 08:57. Тривалість ночі – 15:03.

16

Субота

День працівників радіо, телебачення та зв'язку.
Всесвітній день гудзиків.
Міжнародний день толерантності.

☀️ схід – 16:20, захід – 08:32. Спадаючий опуклий Місяць. 15-й день.
☀️ схід – 07:36, захід – 16:30. Тривалість дня – 08:54. Тривалість ночі – 15:06.

17

Неділя

Міжнародний день студентів.
День пам'яті жертв дорожніх аварій.
День працівників сільського господарства.
Свт. Григорія Чудотворця.

Геннадій, Григорій, Захар, Іван, Максим, Михайло, Лазар, Никон.

☀️ схід – 17:02, захід – 10:00. Спадаючий опуклий Місяць. 16-й день.
☀️ схід – 07:37, захід – 16:29. Тривалість дня – 08:52. Тривалість ночі – 15:08.

18

Понеділок

День сержанта
Збройних Сил України.

☀️ схід – 17:59, захід – 11:13. Спадаючий опуклий Місяць. 17-й день.
☀️ схід – 07:39, захід – 16:27. Тривалість дня – 08:48. Тривалість ночі – 15:12.

19

Вівторок

Всесвітній день чоловіків.
День працівників гідрометеорологічної служби.
День скловиробника.

Адріан, Денис, Йосип, Федір, Аза, Варлам, Іларіон, Овдій, Філарет.

☀️ схід – 19:11, захід – 12:07. Спадаючий опуклий Місяць. 18-й день.
☀️ схід – 07:41, захід – 16:26. Тривалість дня – 08:45. Тривалість ночі – 15:15.

20

Середа

Всесвітній день дитини.

Анатолій, Ганна, Григорій, Йосип, Іван, Остап, Савелій, Іпатій, Фекла.

☀️ схід – 20:30, захід – 12:43. Спадаючий опуклий Місяць. 19-й день.
☀️ схід – 07:42, захід – 16:25. Тривалість дня – 08:43. Тривалість ночі – 15:17.

Магнітні бурі у жовтні

Джерело: chas.news

• Слабкі: 18.
• Середні: 19, 20.

Подбайте заздалегідь про ліки від тиску і головного болю. Бережіть себе і своїх рідних!

Кожен передплатний примірник – це інформаційний снаряд по путіну!

НАШІ ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:

- ◆ Волинська область – 30000,
- ◆ Рівненська область – 97847,
- ◆ інші регіони України – 61136.

Друзі, дякуємо, що прочитали цей номер!

Для нас дуже важлива Ваша думка з приводу надрукованих статей, тому просимо надсилати листи або заходити до нас у редакцію, щоб підказати цікаву тему або розповісти про свої проблеми чи успіхи:

43016, м. Луцьк, вул. Ковельська, 2 (volyn.nova@gmail.com).
Творімо газету разом!

Місячний і сонячний календарі склав Вадим ХОМІК, вчитель фізики та астрономії КЗЗСО «Луцький ліцей №1 Луцької міської ради».